

FAŞİST LİDERLERİN ŞİFRELİ EMİRLERİ NASIL UYGULANIYOR?

MHP ALMANYA'DA FAŞİST ÇETELER OLUŞTURUYOR!

ilerici YURTSEVER gençlik

Yıl:3
5 Nisan 1978
500 kr.

54

ANTİ_EMPERYALİST, ANTİ_FAŞİST MÜCADELEDE GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM.

onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi

NATO'dan, CENTO'dan çıkılmalı, ÜS' lere elkonulmalı, İkili anlaşmalar yırtılmalıdır !..

NATO'YA HAYIR!

KAHROLSUN AMERİKAN EMPERYALİZMİ!

KONGREDEN DAHA GÜÇLÜ ÇIKACAĞIZ!

BAKİ TEMEL SAÇLI
İGD GENEL SEKRETERİ

İGD'nin olağan büyük kongresi yaklaşıyor. Bu Türkiye gençlik hareketinin ulaştığı bir zirve toplantısı niteliğindedir, aynı zamanda ilerici gençlik hareketinin daha da ileriye yönelmesinde bir dönüm noktası olacaktır.

Bunun böyle olması, İGD somutunda gençlik hareketinin ulaştığı örgütlenme düzeyinden, anti-faşist, anti-emperyalist demokrasi savaşımında vardığı ideolojik-politik olgunluktan ileri geliyor. Bir diğer yan ise kongrenin ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşımında tutarlı ve kalıcı olarak yeralan bir gençlik hareketinin platformu olmasındandır.

İGD büyük kongresi Ulusal Demokratik güçlerin vermekte oldukları barış, bağımsızlık, demokrasi, toplumsal ilerleme ve sosyalizm savaşımı açısından bir kazanımdır.

Kongrenin bu yönlere ve özelliklere sahip olması, ona ulusal bir nitelik kazandırıyor.

Türkiye gençliği, ilerici gençlik hareketi bu günlere kolay gelmedi. Gençlik hareketinin vardığı bu aşama on yıllarca süren savaşımların birikimiyle mümkün olabilmiştir. Bu düzeye savaşlarla varıldığını unutmamak gerek, unutmayacağız! Babalarımızın, ağabeylerimizin, Türkiye işçi sınıfı hareketinin yiğit evlatlarının, nice isimsiz savaşçıların emeği, göznuru, kanları var, bugünün temellerinde. Yılmaz savaşerlerinin, halkımızın coşkusunun ve kutsal emeğinin dili Nazım Hikmet'lerin çizdikleri ışıklı yol bizleri buralara getirdi.

Gerici egemen güçler işçi sınıfına, emekçi halkımıza uyguladıkları baskıyı, terörü sinsi oyun ve provakasyonları gençliğe de uyguladılar, daha da uygulayacaklarından başka. İstediler ki gençlik bunlara karşı durmasın, bu yıkılası sömürü ve zulüm düzenine karşı ses çıkartmasın. İstediler ki emperyalizmin toprağımızı, suyumuzu, havamızı talan etmesine, kirletmesine karşı dikilmesin; asker kaputu giyip emperyalizmin yararına kardeş halklara Kore'ye, Kıbrıs'a saldırsın. Bunun için neler yapmadılar ki!... Devlet denetiminde, faşist gençlik örgütlenmelerine gittiler. Gelişen anti-faşist, anti-emperyalist gençlik hareketlerini kana boğdular, onu yolundan, rayından saptırmaya çalıştılar. Kimi zaman başarılı olmadılar değil. Şimdilerde ise faşistler, maocular aracılığı ve eliyle gençlik kırımına girişiyorlar. Hiçbiri sökmedi, sökmeyecek!...

İşte tüm bunlar kongrenin önemini bir kat daha arttırıyor.

İGD'nin doğuşu, belirleyici olan yanıyla işçi sınıfı hareketinin etkileri sonucuyla oldu. İşçi sınıfı hareketinin gelişip güçlenmesi yığınları sarması; bu gençliği de kapsadı. Bu hareket, bu gelişim gençliğe de yansıdı. Bu nuçta gençlik İGD ile yolunu çizdi. İGD'nin doğuşunun bir başka etmeni gençlik hareketinin özgül olarak vardığı düzeydir. Gençlik artık işlenmiş hata ve sevapların tartışmasını yapıyor, dersler çıkartıyordu geçmişten. Daha önceleri hareketlerin yanlış olan yönünü, perspektif açısından darlığını, örgütlenmesindeki kısırlığını, ideolojik ve politik çarpıklığını saptıyor ve bundan dolayı çözüm yolunu arıyordu. Sonuçta bu düğümün çözümü İGD'de somutlandı. İGD tüm bu deneyimlerden çıkan dersleri ilkeselleştirdi. İlkönce gençlik hareketinin varlığı açısından belirleyici bir öneme sahip olan «yön» sorunu işçi sınıfının yolundan yürümek biçiminde saptandı. Örgütlenme alanı tüm gençliğe, toplumun genç insanlarının tümünü kapsayacak bir genişliğe vardırılmaya çalışıldı. Daha açıkçası dar, kadrocu bir çalışma anlayışı değil, daha yığınsal, geniş bir örgütlenme ön plana çıkarıldı. Bunun yanında Türkiye gençliğinin tüm dünya demokratik gençlik hareketiyle bağ kurması çalışma ilkesi olarak saptandı. Ayrıca işçi sınıfına, emekçi halkın demokrasi savaşımına ters düşen sapık akımlara, maoculuğa karşı savaş açıldı.

İGD, bu ilkeler, işçi sınıfı hareketine sapına kadar bağlı emeller üzerinde bugüne geldi. Şimdilerde Anadolunun dört bir tarafında elli şube, otuzbin üye ile yüzbinleri aşan sempatizanları ile köklü, direşken bir konumdadır.

İşçi sınıfının yoğun, sanayinin gelişkin olduğu ve öğrenci gençliğin toplu bulunduğu hemen her yerde İGD örgütlenmesinin temellerini sağlam attı. Giderek Anadolunun kırsal kesimlerinde de gelişme hızlanıyor. Yeni yeni ve hızla açılan şubeler bunun kanıtıdır. Fakat, bu, herşey halledildi anlamına alınmamalıdır. Çok eksikliklerimiz var, daha üstesinden geleceğimiz, önümüzde duran yığınla sorun var. Zaman zaman hatalar yapmadık değil. Bunları görmemezlikten gelemeyiz. Örgütlenmemizi on misli, yüz misli hızla yaymalıyız. Daha fazla ve hızla yığınsallaşmalıyız. Yığınsallaşmanın kıstası üye sayımızdır. Bununla ölçeceğiz kendimizi. Yüzbinler hedefimiz olmalıdır.

Nüfusunun % 45'i genç olan bir ülkede yaşıyoruz. Ve üstelik gençliğin hızla politize olduğu bir ülke. Daha fazla gençlik kesimlerine ulaşmak, faşist demagojinin etki alanını daraltmak. Gençliği demokrasi güçlerinin cephesine kazanabilmek, işçi sınıfı yoluna kanalize etmek, işte esas sorunumuz.

Bir diğer sorun daha var: Köylü gençliğe yönelmek. Başlı başına önemi olan bu konuda şimdiye kadar çok geri kaldık. Ama bunlar gerekçe değil, bunun yol ve yöntemlerini bulup geliştirmeliyiz.

İşte tüm bu konularda da kongremizin belirleyiciliği, önemi ortadadır.

Kongre geçmiş dönemin, olumlu olumsuz yanlarını saptayacak, deneyimler, dersler çıkaracak ve geleceğin programını, çalışmaların rotasını saptayacak.

Örgütsel birliğimizin, dostları kıvançlandıracak, düşmanı gocunduracak şekilde daha da pekiştirilmesi, bu bütün başardıklarımızda belirleyici idi, bundan sonra da öyle olacak ve yükselerek gelişecektir.

Kongre örgütün hızla yaygınlaştırılması ve yığınsallaşması konusunda somut kararlar almalıdır. Bu, gelecek dönem bize ışık tutacaktır. Ayrıca kongremiz alacağı kararlarla, emekçi halkımıza ve tüm dünyaya yayacağı mesajla anti-faşist, anti-emperyalist mücadeleye katkıda bulunacaktır.

İşte yaklaşan kongrenin anlamı ve başarması gereken, çözmesi gereken sorunlar bunlardır. Kongrenin büyüklüğü burdan ileri gelmektedir. Yurdun dört bir yanından gelecek delege arkadaşlarımızın bu büyük ve büyük olduğu kadar önemli gençlik platformunu somut katkılarıyla zenginleştireceklerine inanıyoruz.

ŞUBE KONGRELERİ YAPILIYOR

8 Mart günü Diyarbakır Şubesi ile başlayan şube kongreleri birbirinin peşisıra devam ediyor. Memleketin dört bir yanından şube kongre haberleri geliyor.

Son olarak 14 Mart Eskişehir, 17 Mart İskenderun, 18 Mart Mersin, 19 Mart Antakya, 20 Mart Gaziantep, 24 Mart Yeşilyurt, 25 Mart Akşehir, Menemen, 26 Mart Denizli, Söke, Karşıyaka şubelerinin kongreleri yapıldı.

Kitlesel olmasıyla dikkati çeken şube kongrelerinin İGD 1. Büyük Kongresi öncesinde İGD'nin gelişimini belirleyen kanıtlar olmaktadır. İGD şubelerinin bugüne değin kongreleri yapılanlarında görülen odur ki; bunların salt bir kongre olmaktan öte bir anlamı vardır. Bulunduğu kentte, köyde geniş bir yankı uyandıran şube kongreleri, demokratik istemlerin, gençliğin sorunlarının tartışıldığı birer forum niteliği taşımaktadır.

İGD Ulus Şubesi Kongresi'nden bir görüntü.

İGD Samandağ Şubesi önünde kongre üyeleri toplu halde.

ANIYORUZ!

AVNİ ECE

HİKMET UMUL

Ölümlerinin 1. yıldönümünde Avni Ece ve Hikmet Umul'u anıyoruz.

İlerici yurtsever gençlik hareketinin, İGD'nin yiğit iki savaşçısı geçen yıl bugünlerde faşistlerce katledilmişlerdi. Avni Ece İzmir'de üyesi bulunduğu Lastik-İş Sendikasının afişlemesinde vurulmuştu. Hikmet Umul'u İskenderun'da, öğrencisi olduğu Cumhuriyet Lisesinin önünde bıçaklayarak öldürmüştü faşist katiller.

İGD'nin bu yılmaz savaşçılarını ilerici-yurtsever gençlik unutmayacak, anılarını herzaman diri tutacaktır.

başyazı

16 MART: TÜRKİYE ÖĞRENCİ GENÇLİĞİNİN ANTİ-FAŞİST SAVAŞIM GÜNÜ

● İGD'nin bu kararı tarihsel oneme sahip bir karardır!

Gençliğin ulusal demokratik merkezi kitle örgütü İGD, 16 Mart'ta katledilen ilerici, yurtsever, devrimci gençlerin anısını gelenekleştirmek amacıyla 16 Mart tarihini «**Öğrenci Gençliğin Anti-faşist Savaşım Günü**» olarak ilan etmiştir. Bu karar, Türkiye öğrenci gençliği açısından tarihsel bir karardır. Tarihsel olması, sadece katledilen arkadaşlarımızın anısını gelenekleştirmesi açısından değildir. Bununla birlikte, öğrenci gençliğin anti-faşist eylem birliği doğrultusunda önemli bir çıkış noktasını oluşturmasıdır.

«16 Mart 1978 toplu kırımı, ilk bakışta, gerici-faşist güçlerin halka ve gençliğe karşı yürüttükleri saldırıların sıradan bir parçası gibi görülebilir. Gerçi bu olay, Türkiye'de gençliğe karşı girişilen baskı ve terörün en vahşisi, en alçakcası ve en büyüğüdür. Türkiye öğrenci gençlik hareketi tarihinde böylesine bir olaya ilk kez 1978 yılında tanık olunmuştur. Ancak, 16 Mart'ı karakterize eden, olayın sadece bu yönü değildir. Asıl önemli olan ve üstünde durulması gereken yönü, gençlik hareketinin gelişiminin günümüzde ulaştığı konum ve faşist güçlerin ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşımına karşı saldırılarının ulaştığı niteliksel boyuttur. 16 Mart'ta atılan bomba, İstanbul Üniversitesi Merkez Bina'da öğrenci kitlesinin ve farklı ilerici siyasal akımların oluşturdukları anti-faşist birliğe atılmıştır. Aynı zamanda bu saldırı, gerici-faşist güçlerin gençlik hareketini eski yöntemlerle engelleyemediğinin de en önemli kanıtıdır. **(16 Mart: Türkiye Öğrenci Gençliğinin Anti-faşist Savaşım Günü, İYG Yayınları)**»

16 Mart toplu kırımı, gerçekten, gençlik ve öğrenci hareketindeki anti-faşist eylem birliği sürecinin önemli bir adımını oluşturmuştur. Gençlerin ve öğrencilerin bu vahşi faşist saldırıyı protesto etmek amacıyla gerçekleştirdikleri yüzbinlik çıkış ve kitle içerisinde yaygınlaştırdıkları anti-faşist eylem birliği düşüncesi bunun işaretleridir. Bu süreç derinleştirilmeli ve güçlendirilerek sürdürülmelidir. **Bu anlamda İGD'nin aldığı kararı, tarihsel öneme sahip bir karar olarak alkışlamak ve desteklemek tüm ilerici, demokrat, yurtsever, devrimci gençlerin ulusal bir görevidir.**

16 Mart toplu kırımı, yalnız gençlik ve öğrenci hareketinde değil, işçi sınıfımızın başını çektiği ulusal demokratik direniş hareketinde de kesin bir ayırıcı oluşturmuştur. Halk düşmanlarının, insanlık düşmanlarının maskesi düşmüş, demokrasi savaşımının kararlı ve kararsız, tutarlı ve sallantılı kesimleri ortaya çıkmıştır. **DİSK'e, TÖB-DER'e ve diğer demokratik kitle örgütlerine bağlı işçilerin, emekçilerin 20 Mart'ta gerçekleştirdikleri genel direniş, ulusal ve sosyal kurtuluş savaşımımızın görkemli kitlesel eylemleri, 15-16 Haziran'lar, 1 Mayıs'lar, DGM direnişleri çapında güçlü bir eylemdir ve işçi sınıfımızın savaşım tarihindeki soylu yerini şimdiden almıştır.**

Ne var ki, faşist saldırıların tırmanışına karşı gerçekleştirilen böylesi bir eyleme CHP yöneticilerinin bazılarının takındığı olumsuz tavır, demokrasi savaşımının geleceği ve halkımızın dirimsel çıkarları açısından tehlikeli bir başlangıçtır. Egemen güçlerin, demokrasi savaşımı içerisinde belirli bir yeri olan CHP'ni diğer ulusal demokratik güç ve kuruluşlardan soyutlama, ayrı düşürme oyunlarına açık kapı bırakılması, demokrasi savaşımı için bir boşluk ve olumsuz gelişmedir. Bu olumsuz gelişmenin hükümet kademelerinde de yankılanması, hatta Başbakan Ecevit'in yaptığı bir konuşmada genel direnişe katılan demokratik örgütleri tehdit etmeye kadar işi vardırması, genel direnişe katılan işçilerin ve emekçilerin gözaltına alınmasına yeşil ışık yakması, bu olumsuz gelişmeyi derinleştirmiştir.

Kuşkusuz CHP'nin bazı yöneticilerinin bu tavrı, CHP'nin ağırlığını oluşturduğu mevcut hükümetin dış ve iç sömürücü, tekelci güçlerin isteği doğrultusunda güttüğü ödüncü, kararsız tavırdan ayrı değildir. Emperyalizmin uluslararası örgütü İMF'nin önerileriyle paranın değerinin düşürülmesi, taban fiatlarının düşük tutulması, ücretlerin dondurulması çabaları, ABD ile kapalı kapılar ardında yapılan pazarlıklar, MC'nin zam furyasına devam edilmesi, faşist yuvaların dağıtılması konusunda gösterilen kararsızlık, yeni hükümetin ödüncü ve tutarsız politikasının genel çizgileridir.

Halbuki işçiler ve emekçiler bu ödüncü politika için değil, demokratik hak ve özgürlüklerin en acil olanlarının gerçekleştirilmesi için CHP'ne oy vermişlerdir, bunun için desteklemişlerdir. CHP ağırlıklı hükümet güttüğü bu politika ile işçilerin, emekçilerin oylarına ve istemlerine ters düşmektedir. Bu durum karşısında emekçi yığınların, demokratik hak ve özgürlüklerini korumak ve genişletmek, faşist saldırıları püskürtmek için direnişe geçmesi toplumsal gelişmenin zorunlu bir sonucudur. Demokrasiden yanayım diyenlere düşen görev, bu gelişmeye engeller çıkarmak değil, bu gelişmeden yana saf tutmaktır. Unutmamak gerekir ki işçilerin, emekçilerin örgütlü ve disiplinli yığınsal hareketi, önündeki bütün engelleri temizleyen ve ulaşmak istediği hedefe varan, çağımızın en güçlü toplumsal hareketidir.

İşçi sınıfımızn başını çektiği örgütlü ve disiplinli yığınsal hareket, halkımızın ve ulusal demokratik savaşımımızın tek güvencesidir.

İLERİCİ Yurtsever GENÇLİK ● Onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi ● Sahibi: Rıfat GÜLER ● Sorumlu Yönetmen: Bahattin SEVEN ● Yönetim Yeri: Başmusahip Sok. No. 3/1 Cağaloğlu - İST. ● Yazışma adresi: P.K. 914 Sirkeci - İST. ● Posta çeki: Rıfat GÜLER 107301 ● Abone: 6 Aylık: 50 TL. - 12 Aylık: 100 TL. - Yurtdışı iki katı ● Türkiye Dağıtımı: TEMEL DAĞITIM ● Dizgi: Başaran Mat. ● Baskı: Karaca ofset Matbaası ● Son baskı tarihi: 5.4.1978

MHP ve ÜLKÜ OCAKLARI kapatılmalıdır!

KONTR-GERİLLA, DEV-KURT, ETKO dağıtılmalıdır!

Emperyalizm, işbirlikçi tekelci burjuvazi, gerici-faşist güçler artık açıktan açığa faşizme oynuyorlar. Bu güçlerin güdümündeki MHP, faşist diktatora özlemlerini ve faşist bir darbe hazırlığı içinde bulunduklarını saklamıyor. Tersine yayın organlarında, basın toplantılarında **«iktidar için başkente yürüdüklerini»** ilan ediyor. Faşizmi tezgahlamaya çalışıyor.

MHP'nin "başbuğu" Türkeş, 16 Mart'ta faşist saldırıların toplu katliamlara ulaştığı, öte yandan DİSK'in "Faşizme ilk ihtar" eylemi ile ulusal demokratik güçlerin anti-faşist savaş birliğinin güçlendiği koşullarda egemen güçlerin faşizm özlemlerini açığa vurdu. Demokrasi güçlerini yok etmeyi amaçlayan **"Büyük Yürüyüşü başlattığını cihana ilan"** etti.

Faşist Türkeş'in başlattığı **"Büyük Yürüyüş"** iddia edildiği gibi **"Fakirlik zincirini kıracak"** bir yürüyüş değil, tekelci sermayenin işçi sınıfı üzerindeki kanlı terörist diktatörlüğü "faşizmin yürüyüşü"dür. Mussolini'nin "Roma Yürüyüşü"-nün bir benzeridir. Hatırlanacağı gibi Mussolini'nin 1922 yılının İtalya'sında egemen güçlerin desteği ile yaptığı "Roma Yürüyüşü" de tarihe "Büyük Yürüyüş" olarak geçmişti. Bugün MHP'nin ilan ettiği "Büyük Yürüyüş"le İtalyan faşistlerinin "Roma Yürüyüşü"-nün birçok benzer yanları vardır. Bu isim benzerliğinden öte; ulaşılmak istenilen hedeflerden, kullanılacak yöntemlere varan bir benzerliktir.

FAŞİST TÜRKEŞ'İN SONU DA MUSSOLİNİ GİBİ OLACAK!

İtalyan egemen güçleri ekonomik ve politik bunalımdan çıkış yolunu faşizmde görmüşler, bu amaçla yurdun dört bir yanından toplanan kara gömleklilerle Roma'ya yürüyüşü gerçekleştirmişlerdi. Ve bu yürüyüş Mussolini'nin iktidara gelmesinin bir aracı olmuştu. Bugün de Mussolini, Hitler beslemesi insanlık dışı güçler, faşistler **"milliyetçilerin iktidarına doğru"**, **"Doğu'dan, Batı'dan, Kuzey'den, Güney'den başkente akacaklarını"** belirtiyorlar. Faşist bir **"İktidar için başkente yürüyeceklerini"** açıktan açığa söylüyorlar. Mussolini gibi, faşist Türkeş de her ne kadar tüm ulusun yararına bir yürüyüş başlattıklarını ilan etse de "Büyük Yürüyüş", işçi sınıfına emekçi halka, ilerici, yurtseverlere bir tehdittir.

Ancak tarihte olaylar iki kez tekrarlanmaz. Tekrarlanırsa, birincisinde trajedi olursa, ikincisinde komedi olur. Faşistlerin "Büyük Yürüyüşü" de günümüz Türkiye'sinde ancak bir komedi olabilir

"Büyük Yürüyüş" örneği, günümüz faşistlerinin, yeni yöntemlerin yanında geleneksel faşist yöntemlerle faşizmi tezgahlamaya çalıştıklarını kanıtlamaktadır. Ama Türkeşler, faşizm özlemcileri şu gerçeği unutuyorlar: İşçi sınıfı tarihten önemli dersler çıkarmış, zengin savaşım deneyimleri ile donanmıştır. Bugün bu temeller üzerinde yükselen işçi sınıfı hareketi ulusal demokratik güçlerin anti-faşist birliği için savaşıyor, yığınsal çıkışlarla "Büyük Yürüyüş"e geçit vermeyeceğini ortaya koyuyor.

"Büyük Yürüyüş" gerçeği, tarihi yanılgılarını sürdürenlere de önemli dersler vermelidir. Gerici-faşist güçler bunları da açıkça tehdit ediyorlar. Halâ kararsızlıklar içinde bocalamak boşunadır. Deneyimler göstermiştir ki faşist tehlikeyi yok etmenin, "Büyük Yürüyüş" lere geçit vermemenin tek yolu, tüm anti-faşist güçlerin savaş birliğidir. Ve bugün ulusal demokratik güçlerin eylem birliğini yığınsal savaşımlar la güçlendirme görevi günceldir.

FAŞİST TÜRKEŞ YİNE YALAN SÖYLÜYOR

«Hükümeti 'merkezden ve ani bir darbe ile' devirip, yerine Almanya'nın yanında savaşa girecek Turancı-Nazi hükümeti kurmak için teşebbüse girişenler, yapılan yargılamaları sonunda İstanbul 1 No. lu sıkıyönetim Mahkemesi tarafından 29 Mart 1945 tarihinde mahkum edilmiştir.

«...Alpaslan Türkeş'in suçu sabit görülerek 9 Ay 10 gün hapsine hüküm verilmiştir.» (Irkçıların davası bitti, Cumhuriyet 30 Mart 1945)

Bu sıkıyönetim mahkemesi tutanaklarındadır. Buna rağmen faşist Türkeş, 23 Mart 1978 tarihli Hergün Gazetesi'ne verdiği demeçte: **«...Türkiye'de faşizm tehlikesi yoktur.»** diyor. Bunu söylemesi doğal. Faşizmin insanlık düşmanı, iğrenç yüzü tüm dünyada nefretle anılırken faşist Türkeş'in «biz faşistiz» demesi beklenemezdi.

Ancak faşist Türkeş hemen arkasından ilave ediyor: **«...Bu iddia ile mahkemeye çıkarılmış tek kişi olmamıştır.»**

Yine yalan söylüyor faşist Türkeş. «Faşizm ve Turancılıktan mahkumiyeti bir şeref telakki ederim» diyen Nihal Atsız'ın yetiştirmesi, yalan ve demogojiyi meslek edinmiştir çünkü. Hitler ajanı olduğu daha geçenlerde belgelerle açıklanan bu azılı faşist, 1944 faşist darbe teşebbüsünden sonra Nihal Atsız, Reha Oğuz Türkkan, Zeki Velidi Togan, Nejdet Sançar gibi sicilli faşistlerle birlikte sıkıyönetim mahkemesinde «Irkçılık-Turancılık» suçlarından tutuklandığını gözlerden kaçırmaya çalışıyor. Faşist Türkeş'in çırpınmaları boşuna. Çünkü alnına kazınan insanlığın yüz karası faşizm damgasıdır.

Anayasa Mahkemesince yasaklanmıştı ama...

MHP Almanya'da faşist çeteler oluşturuyor!..

Anayasa Mahkemesinin kararından sonra kapatıldığı ileri sürülen MHP'nin yurt dışındaki örgütleri halâ açık çalışmalarını sürdürmektedir. Faşist MHP ve Ülkü Ocakları bir yandan bu örgütlerini devam ettirirken, diğer yandan yeni örgütler, oluşturuyor. Faşistlerin örgütlenme çalışmaları, bazı konsolos luk görevlileri, MC döneminde yurt dışına gönderilen faşist öğretmenler ve gizli servis görevlileri eliyle yürütülmektedir.

MHP ve Ülkü Ocaklarının Almanya'daki örgütlerinin çalışmalarını sürdürdüklerini FİDEF'in yayın organı Federal Almanya Postası sayısız örneklerle kanıtlamıştır. İşte bu örneklerden ikisi:

Bochum'da yanda resmi görülen ve kirasının çok yüksek olduğu bilinen bir dükkanda Ülkü Ocakları yeni bir şube açmıştır. Başında uçak bileti satan bir kişinin bulunduğu bu cinayet yuvası, faşizmin ölüm tohumlarını çevreye saçmak için yoğun bir çalışma yürütmektedir.

İkinci örnek Göppingen'den. Stuttgart Çalışma Ataşeliğinin Göppingen bürosunda Ataşe Yardımcılığı yapan bir kişi MHP'nin Almanya'daki gizli-açık örgütlenmelerini yürütenlerden birisidir. Faşist yayınların baş bayii durumundaki bu tescilli faşist, exportçuluk yapan bir kişi ve birkaç öğretmen ile birlikte faşizmi yaymak, faşist örgütler oluşturmak için büyük çabalar sarfediyor. Bunlar Göppingen Ataşelik Bürosunu MHP'nin yan kuruluşuna çevirmişlerdir.

MHP'nin, Ülkü Ocakları'nın yurt dışındaki örgütlerinin varlığını doğrulayan, yazışmalar, bildiriler yığınladır. Faşist MHP'nin Anayasa Mahkemesince yasaklanan bu örgütleri konusunda yetkili çevreleri, Anayasa Mahkemesi'ni, Hükümeti, Cumhuriyet Savcıları'nı, tüm ilerici demokratik kuruluşları uyarıyor ve göreve çağırıyoruz.

SİCİLLİ FAŞİSTLERİ TANITIYORUZ

Zeki Velidi Togan

Türkiye'de faşistlerin en önde geleni ve hocası Zeki Velidi Togan'dır. Diğerleri hep onun ortaya saldıklarıdır.

Zeki Velidi Togan Çarlık Rusyasında doğmuş, gençlik yıllarında Sovyet Devrimi'nin karşısında yer almıştır. 1927 yılında Türkiye'ye gelen Togan, İstanbul Üniversitesi'nde Türk Tarihi profesörü olmuştur.

1944 faşist darbe girişimine katıldı ve tutuklandı. 2 Şubat 1945'de Sıkıyönetim Mahkemesinde Zeki Velidi Togan, «Türkistan Milli Birliği» adlı gizli faşist örgütün Türkiye temsilcisi olduğunu itiraf etti.

Zeki Velidi Togan ırkçılık ve Turancılık zehirini çevresine saçıp birçok faşist yetiştirdikten sonra 1970 yılında öldü. Yetiştirdiği faşistlerin en azılıları Nihal Atsız ve Alpaslan Türkeş'tir.

KAMPANYAMIZ YIĞINSALLAŞIYOR

İKD GENEL BAŞKANI BERİA ONGER :

"FAŞİZMİN PANZEHİRİ YIĞINSAL EYLEMDİR"

Ülkemiz kanlı ve tehlikeli günler yaşıyor. Yüreğimizi evlat acısı ile dağlayan cinayetler 16 Mart katliamı ve Doğan Öz'ün öldürülmesiyle doruk noktasına ulaştı. Böylesine bir vahşet ve terörü artık insan aklı kolay anlamıyor.

Ama, bu terörün arkasında daha da ciddi tehlikeler gelişiyor. Son günlerin olayları faşizm tezgahçılarının planlarını apaçık ortaya çıkardı. Cinayet, saldırı olaylarının tek tek ele alınamayacağını, hepsinin son derece planlı bir biçimde uygulandığını sergiledi.

Derin bir ekonomik bunalım içinde bulunan ülkemizde, tekelci sermayenin nihai tercihi faşizmdir. Bugün tezgahlanan oyunların amacı budur.

Faşizmin panzehiri örgütlü yığın eylemleridir. Bugün, tüm ulusal demokratik güçlerin anti-faşist, anti-emperyalist cephe içinde birleşerek, parlamento içinde ve dışında uyumlu bir savaşım yürütmeleri her zamandan daha zorunlu ve acildir.

Bu savaşımın ilk hedefi, faşist yuvaların dağıtılması, MHP, Ülkü Ocaklarının kapatılması olmalıdır. Tek tek cinayetlerin faillerini yakalamak, tabancanın tetiğini çeken, bombanın fitilini ateşleyen birkaç emirkulunu tutuklamak çözüm değildir. Bunların yerini alacak, başka satılık katiller hazırdır. Birkaç gün önce 2 CHP'li parlamenter, Türkeş ve İhsan Kabadayı'nın yaptıkları konuşmalarda Doğan Öz'ü hedef olarak gösterdiklerini ve aradan çok geçmeden Öz'ün öldürüldüğünü açıklamışlardır. Olayların gerçek sorumlusunun nerede yattığının bundan açık bir kanıtı olabilir mi?

Tüm anti-faşist, yurtsever güçler için,

- **Gözaltına alınan direnişçi işçilerin serbest bırakılması,**
- **MHP, Ülkü Ocakları, Kontr-Gerillanın derhal dağıtılması, cinayetlerin sorumlularının yakalanarak hesap sorulması,**
- **Halkımızın demokratik haklarının genişletilmesi ve özellikle 141-142'nin kaldırılması,**

en acil ve güncel hedeflerdir.

Emekçi kadınlar, analar bu hedefler uğruna yılmadan savaşmaya and içmişlerdir.

BETON-İŞ GENEL SEKRETERİ ERDOĞAN ŞENEL

"FAŞİZME KARŞI SAVAŞIM İNSANLIK BORCUDUR"

İşçi sınıfının öncülüğünde verilen barış, demokrasi ve ilerleme savaşımının güçlenmesi, emperyalizme bağımlı tekelci burjuvaziyi tedirgin etmekte ve kârlarından başka hiçbir şey düşünmeyen egemen güçler, emekçi yığınların bu savaşımını engellemek için faşizmi tezgahlamaya çalışmaktadır. Bu amaçla vurucu güçleri faşist MHP. Ülkü Ocakları ve diğer faşist kuruluşların eliyle işçi sınıfına, ilerici güçlere saldırmakta, cinayetler, silahlı, bombalı saldırılar düzenlemektedir.

Böyle bir dönemde, saldırıların kaynağı MHP ve Ülkü Ocakları'nın kapatılması, Kontr-Gerilla, ETKO, Dev-Kurt gibi giz li provokasyon örgütlerinin dağıtılması için mücadele etmek bir insanlık borcudur. Faşizmin kendisinin baş düşmanı olduğunun bilincinde olan işçi sınıfı bu savaşımın başını çekiyor. Fabrikalardan faşizme geçit vermeyeceğini haykırıyor. 20 Mart eylemi bu gerçeği herkese bir kez daha göstermiştir.

Faşizme karşı kavga yükseliyor. Faşist yuvaların dağıtılması için, faşist saldırı ve cinayetlerin son bulması için ulusal demokratik güçlerin anti-faşist direnişi güçleniyor, ileri boyutlara ulaşıyor. İşçi sınıfı, emekçi halkımız, ilerici gençlik bu kavganın ateş boylarında yer alıyor. Gazetemizin açtığı «MHP VE ÜLKÜ OCAKLARI KAPATILMALIDIR» «KONTR-GERİLLA, DEV-KURT, ETKO DAĞITILMALIDIR» kampanyası yurdun dört bir yanında yankılanıyor. Bu amaçla işçi sınıfı örgütleri, ilerici demokratik güç ve kuruluşlarca yığınsal gösteriler, basın toplantıları düzenleniyor. Faşist yuvaların kapatılması için ortak açıklamalar yapılıyor, imza kampanyaları açılıyor, hükümete dilekçeler gönderiliyor.

Anti-faşist savaşım bundan sonra daha yığınsal çıkışlarla ve yeni eylem biçimleri ile sürecek, faşizme karşı kavga ilerleyecektir. MHP ve Ülkü Ocakları kapatılana, faşizmin kaynakları kurutulana kadar...

İsdemir işçileri kampanyamıza katılıyorlar.

KAYSERİ'DE İLERİCİ GENÇLER FAŞİST YUVALARIN DAĞITILMASI İÇİN ETKİN BİR SAVAŞIM VERİYORLAR

İlerici Gençler Derneği Kayseri Şubesi üyeleri «Faşizme Geçit Yok», «MHP ve Ülkü Ocakları Kapatılsın» pankartlarıyla işyerlerini dolaştılar. Daha sonra bu pankartlar Kayseri Kalesine asıldı.

ZONGULDAK'TA 24 DEMOKRATİK KURULUŞ MHP VE ÜLKÜ OCAKLARI'NIN KAPATILMASI İÇİN BAŞBAKANA AÇIK BİR MEKTUP GÖNDERDİ

Aralarında İGD, İKD, TÖB-DER, Zonguldak ve Çaycuma Şubeleri, Bank-Sen, Genel-İş, Tümka-İş'in de bulunduğu 24 demokratik kuruluş Başbakana, İçişleri Bakanı'na ve CHP milletvekillerine ortak bir mesaj göndererek faşist yuvaların dağıtılmasını istemişlerdir. Bildiride ayrıca hükümetin bu yolda atacağı her olumlu adımın destekleneceği ve demokratik güçlerin, MHP ve Ülkü Ocakları'nın kapatılması için üzerlerine düşeni yapacakları vurgulanmıştır.

BURDUR'DAN DÖRT DEMOKRATİK KURULUŞ KAMPANYAMIZA KATILIYOR

Tüs-Der, Gıda-İş, Töb-Der ve İGD Burdur şubeleri ortak bir açıklama yaparak kampanyamıza katıldıklarını açıklamışlardır.

Maden-İş Genel Sekreteri Mehmet Ertürk :

"ULUSAL DEMOKRATİK CEPHE FAŞİZMİ ALTEDECEK TEK GÜÇTÜR"

Toplum yaşamının her alanına derinleşerek yayılan bunalımla birlikte iki olgu Türkiye toplumunun yönelişine etki etmektedir: Bir yandan işçi sınıfı hareketi ve ilerici-demokratik hareket hızla güçlenmekte, öte yandan faşist güçler tırmanmaktadır. Henüz biri diğerini etkisizleştirerek, toplumun yönelişine damgasını basamamıştır.

CHP ağırlıklı hükümetin, faşist güçlere rağmen kurulduğu bir gerçektir. MC'lerin tutunmamasındaki en büyük etken, çalışan halkın durmadan artan hoşnutsuzluğuyla güçlenen toplumsal muhalefet olmuştur. Çalışan halkın, yani ülkenin ezici çoğunluğunun istemleri iki ana noktada odaklaşmaktadır: bunalımın giderilmesi ve can güvenliği.

Tedhiş hareketlerinin baş sorumlusu faşist güçlerdir. Sol görünüp, bireysel terörü ve tedhiş yöntemlerini benimseyenler de bu güçlerin ekmeğine yağ sürmektedir. Bilimsel işçi sınıfı hareketi ikisini de hep aynı şiddetle mahkûm etmiştir.

DİSK'in «Faşizme İhtar» eylemi karşısında, CHP'nin aldığı tavır düşündürücü olmuştur. Faşizme karşı kararlı savaşımın nasıl olması gerektiği konusunda kafalar biraz daha aydınlanmıştır. Tuzağa düşmemesi gereken, işçi sınıfının örgütlü savaşımından ve ilerici-demokratik güçlerden kendini soyutlamak CHP'ye yarardan çok zarar getirir.

Türkiye'de faşist güçler örgütlüdür. Siyasal alanda yasallık bile sağlamışlardır. Faşist yuvaların örgütleyicisi, tedhiş eylemlerinin planlayıcısı bellidir. Nazi belgelerinde ismi geçenler vardır. Hükümetin aldığı ilk önlemler sonucunda MHP ve Ülkü Ocakları ile ilişkili kişiler yakalanmıştır. Gençlerin üstüne bomba atanların niteliği de bugün iyice açığa çıkmıştır. Faşist yuvaları dağıtmanın yolu, onların örgütlerini dağıtmaktan, esas sorumlu ve planlayıcıları etkisizleştirmekten geçer. Faşist yuvaların dağıtılması istemi, bugün tüm ilerici ve demokratik güçlerin somutlaştırdıkları bir hedef haline gelmiştir. Hükümet bu istemi dikkate almadığı sürece, bilmelidir ki, tedhişin kaynağını kurutmakta güçlüklerin önünü alamıyacaktır.

Son olaylar ve eylemler, işçi sınıfımızın demokrasi savaşımındaki kararlılığını bir kez daha göstermiş, bağımsız bir politik güç olduğu vurgulanmıştır. Bununla birlikte işçi sınıfımız ve demokratik güçler de tuzağa düşmemeli, CHP ağırlıklı hükümetin soyutlanmasına izin vermemeli, ama hükümeti faşizme karşı savaşımda daha kararlı konumlara çekmek için gerçekçi ve sorumlu bir politika izlenmelidir. Yapılan da budur. Bu doğrultuda faşist yuvaların dağıtılması, MHP ve Ülkü Ocakları'nın kapatılması istemi, tüm ilerici, ulusal, demokrat, yurtsever güçlerin eylem birliğinin önemli bir somut savaşım hedefidir. Ulusal Demokratik Cephe yolunda, bu savaşım hedefi etrafında vakit geçirmeden kenetlenmek gereklidir.

20 MART EYLEMİ, FAŞİST GÜÇLERE İNDİRİLEN AĞIR BİR DARBEDİR!

Türkiye işçi sınıfı şanlı savaşım tarihine bir zafer sayfası daha ekledi. 16 Mart kırımını 2 saatlik iş bırakımıyla protesto eden DİSK üyesi ve diğer bazı sendikalara bağlı işçiler, 15-16 Haziranların, DGM direnişlerinin savaş bayrağını bir kez daha yükseklerde dalgalandırdılar. 20 Mart sabahı çarklar durdu, «üretim bizim elimizdedir» diyen işçiler faşist saldırılara karşı direnişe geçtiler. TÖB DER üyesi öğretmenler derslere girmedi. Teknik elemanlar, memurlar, avukatlar çeşitli eylemlerle direnişe katıldılar, 16 Mart kırımını, faşist cinayetleri lanetlediler. Ülkemiz 16 Eylül DGM direnişinden bu yana en yığınsal, en görkemli anti-faşist savaşıma sahne oldu. DİSK'in bu eylemi ulusal demokratik güçlerin eylem birliğinin güçlendirildiği anti-faşist bir gösteriye dönüştü.

20 MART EYLEMİ FAŞİST GÜÇLERE İNDİRİLEN AĞIR BİR DARBEDİR

Faşist saldırıların boyutlarının 16 Martta toplu katliamla ra ulaştığı, egemen güçlerin tercihlerini faşizm olarak belirledikleri ve faşist darbe hazırlıklarını yoğunlaştırdıkları bir sırada gerçekleştirilen «faşizme ihtar» eylemi gerici-faşist güçlere, faşizm özlemcilerine indirilen ağır bir darbe olmuştur. 20 Mart eyleminde işçiler ekonomik istemleri için değil doğrudan faşist tırmanışa karşı, direnişe geçtiler. Emekçi halkın, insanlığın baş düşmanı faşizme geçit vermeyeceklerini, egemen güçlerin, Türkeş'lerin heveslerini kursaklarında bırakacaklarını haykırdılar. Demokrasi savaşımının en ön saflarında yer aldıklarını bir kez daha ortaya koydular. İşçisi, memuru, teknik elemanı, aydını, genciyle gerçekleştirilen bu görkemli eylem, ülkemizde anti-faşist savaşımın önemli bir kilometre taşı olmuştur. Bu eylem, ilerici demokratik güçlerin savaşımına ışık tutacak, bu savaşıma yeni açınımlar kazandıracaktır.

20 Mart eylemi aynı zamanda işçi sınıfının faşizme karşı savaşta kararlılığının, savaşkanlığının göstergesidir. 20 Mart eylemi işçi sınıfının toplumun en devrimci, en örgütlü gücü olduğu gerçeğinin savaş alanlarında kanıtlandığı görkemli bir anti-faşist direniştir. 20 Mart eylemi ulusal demokratik güçlerin anti-faşist birliğinin yığınsal savaşımlarla güçlendirildiği önemli bir atılımdır. Türkeşlerin, Demirellerin, gerici-faşist güçlerin korkusu, telaşı, sıkıyönetim çığlıkları buradan ileri gelmektedir. Bu eylem, işçi sınıfının öncülüğündeki yığınsal çıkışların faşist güçleri ne denli köşeye sıkıştırdığını açık olarak göstermiştir.

FAŞİST TEHLİKEYİ ÖNLEYECEK TEK GÜÇ İŞÇİ SINIFININ - HALKIN ÖRGÜTLÜ GÜCÜDÜR

Gerici-faşist güçleri korkutan, DİSK'in «faşizme ihtar» eylemini en geniş demokratik güç ve kuruluşların aktif olarak desteklemesidir. Kimilerinin dediği gibi bu kitlesel çıkış provokasyonlara yol açmamıştır. Tersine, gerici-faşist güçleri saran korkudan görülebileceği gibi; eylemsizliği önerenlerin, önerilerinin geçersizliğini kanıtlamıştır. Kuşkusuz sapık akımlar bu görkemli eylemi amacından saptıracak çabalara girişmişlerdir. Ama bu oyunlar da boşa çıkarılmıştır.

Görülen odur ki, bu somut gerçek halâ kafalara dank etmiş değildir. Başbakan Ecevit'in «faşizme ihtar» eylemine gösterdiği tepki, «yasa-dışı» olarak nitelemesi faşist saldırılara karşı eylemsizlik önerilerinin terkedilmemiş olduğunu göstermesiyle dikkat çekmektedir.

Başbakan'ın çıkışı gerçekten talihsiz olmuştur. Çünkü bu eylemi yasa-dışı olarak nitelemek olanaksızdır. Bu gerçeği Barolar Birliği yaptığı açıklama ile doğrulamıştır. Kaldı ki söz konusu eylem faşist tırmanışa karşı bir eylemdir. Demokrasi düşmanı, yasa-dışı faşizme karşı bir eylem nasıl yasa-dışı olarak nitelenebilir? Nitelenebilirse faşizme, yani yasa-dışılığa ödün verilmiş olmaz mı? Bunun üzerinde düşünülmesi gerekir.

Unutulmamalıdır ki; faşizm tehlikesini geriletecek, hatta yok edecek güç işçi sınıfının öncülüğündeki tüm emekçi halkın örgütlü gücüdür. Anti-faşist savaşımı kendi tekelinde tutma, parlamento içerisine sıkıştırma ve mevcut yasalarla sınırlama girişimleri yanlıştır. Sonuçsuz kalmaya mahkûmdur. DİSK'in eylemi bu gerçeğin somut bir kanıtıdır. Bu toplumsal güçleri karşısına alan hiçbir kuruluş tek başına faşist tehlikeyi durduramaz.

Başbakan'ın bu tarihsel gerçeği görmezlikten gelerek, demokratik güçleri karşısına alan çıkışı haklı tepkilere yol açmıştır. Rotayı sağa kırmaktan, CHP'nin de içinde bulunduğu ulusal demokratik güçler arasındaki dayanışmayı zayıflatmaktanve faşist çeteleri yüreklendirmekten ileri bir anlam taşımamaktadır. Gerici basının, Türkeşlerin, bu talihsiz çıkışa alkış tutmaları boşuna değildir. Bu olumsuz yaklaşımdan güç alan faşist güçler saldırılarını bundan sonra da sürdürmüş ve savcı Doğan Öz'ün öldürülmesine kadar vardırmışlardır.

Aynı şekilde, bugün faşist katiller, bombalı cinayetlerin sorumluları dışarıda elini kolunu sallayarak dolaşırlarken, 20 Mart eylemine katılan işçiler hakkında soruşturma açılması, birçok işçi sınıfı militanının tutuklanması anti-demokratik bir uygulamadır. Soruşturmalara son verilmesi, tutuklanan işçilerin serbest bırakılması tüm ilerici demokratik güçlerin vazgeçilmez istemidir. Hükümet bu anti-demokratik uygulamayı kaldırmalı, işçi sınıfının, demokratik güçlerin sesine kulak vermelidir.

ULUSAL DEMOKRATİK GÜÇLERİN EYLEM BİRLİĞİ GÜÇLENSİN!

İşçi sınıfının öncülüğünde gerçekleştirilen 20 Mart eylemi, ulusal demokratik güçlerin eylem birliği yönünde atılmış önemli bir adımdır. «Faşizme ihtar» eylemi, işçi sınıfı ve tüm ulusal demokratik güçleri faşizme karşı savaşta birbirine yakınlaştırmış, aralarındaki dayanışmayı pekiştirmiştir. İşçi sınıfı ile birlikte öğretmenlerin, teknik elemanların memurların yığınsal olarak bu eyleme katılmaları ve demokratik güç ve kuruluşların DİSK'in eylemini savunmaları bunun açık kanıtlarıdır. Bundan sonra da gelişen bu dayanışmayı sıcak tutmak, ulusal demokratik güçlerin eylem birliğini yığınsal savaşlarla örmek ertelenmez bir görevdir.

İşçi sınıfının, ilerici-yurtseverlerin önünde duran diğer bir görev de faşist tırmanışa karşı böylesi yığınsal çıkışlar örgütlemek anti-faşist savaşımı sürekli kılmaktır.

DUYURU

DAHA GÜÇLÜ, DAHA YIĞINSAL BİR İGD İÇİN BAĞIŞ KAMPANYASINA KATILALIM

HESAP No :
Türkiye Halk Bankası Aksaray Şubesi 413/66 015
T.C. Ziraat Bankası Lâleli Şubesi 2562-D

1 MAYIS VE ÖNEMİ!

Her yılın 1 Mayıs'ında birbirlerini görmeyen, tanımayan yüzlerce ülkenin milyonlarca emekçisi aynı anda, aynı özlemi dile getirirler. Bu özlem etrafında kenetlenirler. 1 Mayıs, Dünya işçi sınıfının, milyonlarca emekçinin birlik - dayanışma - savaşım günüdür.

1 Mayıs'ın temelinde işçi sınıfının savaşımı ve burjuvazinin zulmü vardır.

Kapitalizmin hızla geliştiği 19. yüzyıl Avrupa ve Amerika'sında bilim ve tekniğin ilerlemesi ve üretimde uygulanması, yeni ulaşım yerleri ve pazarlarının bulunması kapitalistlerin kârını artırırken, sınıflar arası uçurumu ve savaşımı keskinleştiriyordu. İşçi sınıfı, sömürü ve baskı düzeni devam ettikçe gerçek bir eşitlik ve özgürlüğün sağlanamayacağını görüyor ve daha iyi çalışma ve yaşam için örgütleniyor, savaşıyordu.

19. yüzyılın ikinci yarısına doğru Amerika'da tekelleşme dönemi başladı. Tekelci kapitalizm, üretim ve emeğin üretkenliğini artırıyor, işsizler ordusu büyüyor, ücretler düşerken çalışma süresi uzuyor ve iş koşulları daha da ağırlaşıyordu.

Bütün bu ağır koşullara rağmen işçiler kitlesel direnişler düzenliyerek iş saatlerinin kısaltılmasını istiyorlardı. 15-16-17 saate varan iş saatlerinin 8 saate indirilmesi temel istemdi. İşçilerin bu eylemleri burjuvazi tarafından kanla bastırılıyordu. Emek ile sermaye arasındaki uzlaşmazlık ve sınıf savaşımı daha geniş emekçi kitlelerce kavranıyordu.

1 Mayıs 1886 günü Amerikan işçi sınıfının en bilinçli ve örgütlü kesimi 8 saatlik işgünü için ülke çapında genel grev ilan etti. Ülkeyi boydan boya saran grev hareketinin ilk iki günü olaysız geçti. Ama burjuvazi hazırlığını yapıyordu. Profesyonel grev kırıcıları, ajanlar, bozguncular grevcilerin üzerine saldırdı. En haklı istemlerini haykıran yüzbinlerce işçinin üzerine ateş açıldı. Birçok işçi tutuklandı. Aralarında uluslararası İşçi Cemiyeti (Enternasyonal) üyesi Parsons'un da bulunduğu dört işçi lideri 1887'de asılarak öldürüldü. Bu olayları tüm dünyanın işçi ve emekçileri yakından izliyordu.

Tüm dünyada işçi sınıfının uluslararası birlik ve dayanışması yükselmeye başladı. Bütün ülkelerin işçileri, 8 saatlik işgünü için başlatılan bu haklı isteme sahip çıkarken, tekelci burjuvazinin katliamını nefretle, Parsons'u ve diğer işçi önderlerini saygıyla anıyordu.

Böylece 1 Mayıs, somut bir tek istemin sembolü olmaktan çıkıp, dünya işçilerinin uluslararası dayanışma günü oldu. 14-21 Temmuz 1889 tarihinde Paris'te toplanan I. Enternasyonal Kongresi 1 Mayıs'ın dünya işçilerinin birlik ve dayanışmasını anlatan bir gün olmasına karar verdi.

1 Mayıs o günden buyana dünyanın her yanında kitlesel olarak kutlanmaktadır. Türkiye'de de 1 Mayıs 1912'lerde kutlanmaya başlanmıştır. Her yıl büyük baskılara ve teröre rağmen işçi sınıfının bilincinde yer eden 1 Mayıs geleneği yaşatılmıştır.

1 MAYIS'TA BULUŞALIM!

İLERİCİ GENÇLİK GÜZELCE'Yİ UNUTMAYACAK!

Sınıf ve kitle sendikacılığının gelişmesinde, boy vermesinde emeği geçen İbrahim Güzelce, genç yaşta, işçi sınıfı hareketine daha çok yararlı olacağı bir dönemde yakalandığı hastalıktan kurtulamayarak 11 Nisan 1976 da aramızdan ayrıldı. İşçi sınıfımız, İbrahim Güzelce'yi yitirdi, ama o'nun ilkesel, özverili, örnek savaşımı sınıf sendikacılığına bayrak oldu.

Güzelce'nin yüreği yaşamının son anına değin sınıf sendikacılığının, DİSK'in serpilip, gelişmesi için çarpmıştır. Ülkemizde 51 yıllık yasak zincirinden sonra ilk kez yığınsal bir biçimde kutlanan, işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma, savaşım günü olan 1 Mayıs 1976 eylemini Güzelce göremedi. Ama 1 Mayıs hazırlıklarına etkin olarak katıldı. İşçi sınıfının bu yorulmaz savaşçısını 2. ölüm yıldönümünde O'nun 1 Mayıs Broşürü'ne yazdığı önsözü özet olarak vererek anıyoruz.

İlerici gençlik bu yılmaz savaşçının anısını her zaman diri tutacak ve O'nu sonsuza dek yaşatacaktır.

«...Türkiye'de yıllardır yığınsal olarak kutlanamayan 1 Mayıs, 1976 yılında bir anda yüzbinlerin, milyonların elinde, yüreğinde ve kafasında bayraklaşıyor. Alanları dolduran kitleler kendi sınıflarının gücünü, sermayenin güçsüzlüğünü daha iyi kavrıyorlar. 1976'nın 1 Mayıs'ında Türkiye işçi sınıfı, aynı anda, tüm dünya emekçileriyle birlikte haykırıyor. Bu haykırış, emeğin sermayeden kurtuluş mücadelesini dile getiriyor. Türkiye işçi sınıfı hareketinin uzun geçmişine ve dünya işçi sınıfının kazanımlarına sahip çıkan DİSK, 1 Mayıs 1976'da yeni bir güç ve soluk kazanıyor. Bu soluk, Türkiye işçi sınıfının sendikal birliğini DİSK'te gerçekleştirme soluğudur.

Her geçen yılla birlikte 1 Mayıs yeni bir anlam ve daha zengin bir içerik kazanıyor. Uluslararası işçi bayramı, ilk olarak 1890'larda kutlanmıştı. O yıldan bugüne dünyamızın çehresi değişti. Daha insancıl oldu. Yeryüzünün üçte biri kapitalizmin sömürüsünden, yoksulluk, baskı ve zulmünden kurtularak özgürlük kazandı.

«...1976'nın 1 Mayıs'ı sosyalizmden yana değişen böyle bir dünyada kutlanacak. Türkiye işçi sınıfını 1 Mayıs'tan koparmak, emek dünyasından koparmak demektir. Kimsenin gücü yetmez buna.

1 Mayıs grev değildir.

1 Mayıs tüm dünya emekçilerinin uluslararası birlik ve dayanışmalarını gösterdikleri bir gündür.

1 Mayıs, birleştiğinde dünya emekçilerinin yenilmez gücünü burjuvaziye dayattığı ve tüm çalışanlara örnek olduğu bir gündür.

1 Mayıs 'Bahar ve Çiçek Bayramı' değildir.

O gün, kırlarda eğlenmeyi, çiçek toplamayı bir burjuvaziye ve sınıf uzlaşmacısı sendikalara, Türk-İş'e bırakıyoruz.»

G.ANTEP'TE MADEN-İŞ ÜYESİ TESKO İŞÇİLERİ GREVDE!

Maden-İş üyesi TESKO işçileri 25 Ocak'tan bu yana direniyorlar. Haklarını vermek istemeyen işverene karşı, haklarını sö ke söke almak için grevdeler. İlerici Gençler Derneği Gaziantep Şubesi üyeleri grevci işçilerle dayanışmayı güçlendirmek için didiniyorlar. İşçi-gençlik dayanışmasını ha yata geçiriyorlar. İşyeri temsilcisi Mehmet Aslan, greve çıkmalarının nedenlerini ve işçi-gençlik dayanışmasını şöyle dile getiriyor: **«İşveren ücretlerimize zam isteğini reddetti. Sosyal haklarımızdan yoksun bırakmak istedi. Greve çıkmamızın nedeni bu. Bizler, 40.000 sınıf kardeşimizin aylarca direnişini örnek alarak bu istemlerimizi işverenden söke söke alacağız. İnanıyoruz ki MESS nasıl dize getirildiyse, bizim işveren de dize gelecektir. Örgütümüze güveniyoruz, hele, her soydan ve boydan sapık akımların hep birden örgütümüze karşı saldırıya geçtiği bir dönemde bizlere büyük görevler düşüyor. Bunun bilincindeyiz.**

Grevimiz şu gerçeği bir kez daha gösterdi; savaşımın böylesine sertleştiği dönemlerde kimin dost, kimin düşman olduğu daha açık görülüyor. İGD, grevimize tam destek sağlıyor. "Yolumuz işçi sınıfının yoludur" belgisini bu alanda hayata geçiriyor. Grevimizde işçi-gençlik dayanışması pekişiyor.»

FAŞİST LİDERLERİN ŞİFRELİ E

Faşist komandolar 1. MC ve 2. MC döneminde kazandıkları mevzileri yeni hükümet döneminde kaybetmemek için daha azgınca saldırıyorlar. Bu saldırılar hep belirli hedeflerde yoğunlaşıyor. Bu hedefler gerici-faşist karması MC döneminde özellikle sıkı-yönetim ve faşist darbe girişimlerinin ayyuka çıktığı belirli aylarda yoğunluk kazanıyordu. Milli Güvenlik Kurulu'nun toplantıların dan bir kaç gün önce faşist odaklarca gösterilen hedefler, gerici güçlerin bu özlemlerine malzeme sağlamak için bombalanıyor, bankalar soyuluyor, siyasi cinayetler doruk noktaya varıyordu. Ve hemen arkasından gerici, besleme basın **«sıkıyönetim»** diye yaygarayı basıyordu. Bu bugünde böyledir. Koşullar farklı olsa bile faşist saldırıların amacı budur.

Faşist Türkeş uzun süredir **«barış çağrıları»**nı yineler durur. **«Kan dökülmesini istemiyoruz»** der. Ama bu çağrıları her tekrar edişinde faşistlerin nasıl kudurganlaştığı, kan dökmek için saldırdığı gözlerden kaçmıyor. Yani Faşist Türkeş'in «kan dökülmesin» sözlerinin faşist militanlarca «kan dökkün» şeklinde anlaşılmasıdır.

GERİCİ-FAŞİST BASINDAN FAŞİSTLERİN VURUCU GÜÇLERİNE ŞİFRELİ EMİR!

Bunun çok somut ve kanlı bir biçimi 1977 1 Mayıs'ında görüldü. 1 Mayıs öncesi, gerici-faşist basında şunları okuyorduk: **«DİSK bugün saldırılarda bulunacak»** (Ortadoğu), **«Daha 30 Nisan günü herkes birbirine (sakın yarın sokağa çıkmayın) diye nasihat veriyordu.»** (Son Havadis), **«Arabalar tahrip edilecek, camlar kırılacak, inşallah aldanırız ama kan lar akacak. Çeşitli solcu gruplar arasında slogan kavgasıdır bu.»** (Tercüman), **«Böylesine katmerli ehemmiyetlerin bir araya geldiği günler süper özel gün olurlar, hatta tarihe bile geçebilirler. Bugün 1 Mayıs!», «...Erkencilere tavsiyem bugün kendilerine mukayyet olsunlar. Sokakta serseri bir kurşuna yar olmasınlar...»** (Bayrak)

1 Mayıs öncesi gerici-faşist basından bunları okurken, 1 Mayıs katliamını yaratmak için MİT-CİA, faşistler, maocu faşistler işbaşındaydılar. Olayları yaşadık. Biliyoruz... 34 devrimci katledildi. Yüzlercesi yaralandı. Gözaltına alınıp, tutuklandı. Alanda dört bir yandan halkın üzerine kurşun yağarken bu gerici-faşist gazeteler baskıya girmişti bile. Hepsinde de bir gün önce söylediklerinin doğru çıkması üzerine **«biz demedik mi?»** sorusu soruluyordu.

1 MAYIS 1977'DEN 16 MART 1978'E

1 Mayıs 1977'den sonra en kitlesel kırıma 16 Mart günü İstanbul Üniversitesi Merkez Bina'da girişti faşistler. Günlük basından da izledik. İstanbul Üniversitesi Merkez Bina'da faşistlerin gerçekleştirdiği kanlı kırım 8 gün önceden biliniyormuş. Faşistler saldırıdan bir kaç gün önce aynı yerde inceleme ve prova yapmışlar.

İstanbul'da 2 yıldır faşist işgal altında bulunan Merkez Bina ve Vatan Mühendislik Yüksek Okulu için faşist yayın organları bakalım ne diyorlar?

«Üniversite ve yüksek okullarda anarşi devam ederken bazı polis şeflerinin de desteğini aldıkları söylenen solcular, İstanbul Hukuk Fakültesi ile Vatan Mühendislik Yüksek Okulunu pilot bölge ilan etmişlerdir.» «...İki yıla yakın bir süredir kesintisiz öğretimin yapıldığı İstanbul Hukuk Fakültesi ile Vatan Mühendislik Yüksek Okulunda iktidardan da destek alan solcular milliyetçi-ülkücü öğrencilere saldırıya geçmişlerdir. 'Dar Bölge Sistemi ile Hareket' diyen sol kendilerine bazı okulları 'Pilot Bölge' kabul etmişlerdir. Bu bölgelerin başında şimdilik İstanbul Hukuk Fakültesi ve Vatan Mühendislik Yüksek Okulu gelmektedir.» (Hergün 11 Mart 1978) Dikkati çekilmesi gereken nokta şudur: Bu şifreli yayından beş gün sonra Hukuk Fakültesi'nden çıkan öğrencilerin üzerine bomba atılmış, bu olaydan birkaç gün sonra da Vatan Mühendislik öğrencilerine saldırmışlardır Şifreli yayın hedefine ulaşmıştır.

Vatan Mühendislik Yüksek Okulunda ilerici-devrimci öğrencilere ilk saldırı 24 Şubat 1978'de yapıldı. Kapıda çok sayıda polis olmasına rağmen sabah okula erken giren faşistler üst katlardan okula toplu halde gelen ilerici-devrimci öğrencileri tahrik ediyorlardı. Güvenlik görevlileri ilerici öğrencileri 3-4 kez aradıktan sonra 5'er kişilik gruplar halinde okula alıyordu. İlk grup okula girdiğinde 2. kattan ilerici öğrencilerin üzerine bomba atıldı. Ancak atılan bomba patlamadı. Okulda yapılan aramada 2 dinamit lokumu ve çok sayıda falçata bulundu. Burada şunu belirtmekte yarar var. Vatan Mühendislik'te patlamayan bomba ile 16 Mart kırımı'nda 7 öğrencinin ölümüne yolaçan bomba arasında büyük benzerlik olduğu polislerce belirtildi.

İlerici-devrimci öğrencilerin faşist işgalleri kırma savaşımını ne olursa olsun engellemek için emir alan faşistler bu iki okulu elde tutmak için **«pilot bölge»** seçmişlerdi. Hergün'de belirtilen **«Dar Bölge Sistemi ile Hareket»** emrinden sonra faşist komandolar İstanbul'daki bütün güçlerini bu iki okul üzerinde toplamışlardır. Karargah haline getirdikleri yurtlarda, Kafe Hülya, Platin gibi yuvalarda toplanarak saldırı planlarını gözden geçirmişler ve kendileri için en uygun ortamı beklemişlerdir.

Solcular 2 okulu pilot bölge ilân etti

"Büyük yürüyüş" davet

Emniyete POL-DER üyelerinin getirilmesi infial yarattı

YARIN ÇOK GEÇ OLABİLİR!

Türkeş: MHP'nin yolu hukuk ve kardeşlik yoludur

FAŞİSTLER 16 MART'TA İSTANBUL ÇAPINDA TERÖR ESTİRİYORLAR

İstanbul'daki faşist terörün 1 günlük bilançosu: 11 ölü, yüze yakın yaralı...

Kadıköy'de ilerici liseli bir öğrencinin öldürülmesiyle başlayan terör, Fındıkzade'de faşist bir polis şefine karşı girişilen provokatif saldırıyla sürmüş ve saat 13.30 sıralarında İstanbul Üniversitesi'nden çıkan ilerici-devrimci öğrencilerin üzerine tahrip gücü çok yüksek bir bombanın atılmasıyla doruk noktasına varmıştır.

17 Mart günkü akşam baskısı gazeteler 5 işçinin kurşuna dizilerek öldürüldüğü haberini veriyorlardı. Gerici-faşist basın hiç vakit kaybetmeden öldürülen işçilere sahip çıkıyordu. Ve bu katliamla 16 Mart kırımı arasında kendilerince şöyle bir bağıntı kuruyorlardı. **«...Öldürdükleri beş ülkücünün cesetlerinin bulunacağını bilen komünist militanlar, işledikleri cinayeti anarşiyi hızlandırmak için de bir fırsat saymışlar ve bu yüzden öğrencileri toplu olarak bombalamayı amaçlamışlardır. Böylece kendilerini de, durup dururken cinayet işlemiş olmaktan kurtaracaklarını ve intikam için ülkücülerin üniversitedeki öğrencileri katlettikleri görüşünün taraftar kazanacağını hesaplamışlardır.»** (Millet 23 Mart 1978)

Ne güzel hazırlanmış bir senaryo. Sanki bunu yazan her iki katliamın içinde de rol almış. Olayları öylesine yakından biliyor, ayrıntılarını, amacını!.. Bu olayla, 16 Mart kırımının üst üste gelmesi ve aynı günlerde faşistlerin «iktidarı almak» için harekete geçtiklerini ilan etmeleri yan yana getirilince bazı şeyler daha netleşmektedir.

FAŞİSTLER ANKARA'YA YÜRÜYORLAR!

İstanbul Üniversitesi kırımı gerçekleştirilirken faşist Türkeş Ege gezisindedir. Bu gezi sırasında yaptığı konuşmalarda **«iktidarı almak»** için, **«Büyük Yürüyüş»**e hazır olmalarını komandolarına bildirmektedir.

«İstanbul'daki ölüm olayını sanki devlet ve demokrasi düşmanları meydana getirmemiş gibi TÖB-DER ve DİSK iki saatliğine işi bırakacaklarını ilan etmişlerdir. **Ankara bu eylem için pilot şehir olarak seçilmiştir.** Nitekim Ankara'da sadece daireleri ve hatta bakanlıkların kapılarının da tutulmasıyla kalınmamış Ümraniye'deki gibi her semt ve mahallede kurulan halk komiteleri kendi sorumlu oldukları bölgede duruma elkoymuşlardır. Fabrikalar, okullar boşaltılmış; sokaklar caddeler devletin, belediyenin arabaları ile kesilmiş, hayat felce uğratılmıştır. Bütün bunlar önceden bilindiği halde **idare sadece seyretmiş, müdahale gereği duyulduğu anda da herşey bitmişti.»**

«...Başkenti işgal etme ve ele geçirme provası hükümetin ve Ankara Valisinin gafleti sayesinde başarıya ulaşmıştır. Halk komiteleri ile bir halk ihtilali denemesi yapılmıştır.» (Hergün 23 Mart 1978)

Bu demeç, faşistlerin **«Büyük Yürüyüş»**ünün hedefini ortaya koymaktadır. Özellikle altını çizdiğimiz yerler dikkatlice okunmalıdır. DİSK'in, ilerici güçlerin 20 Mart eyleminde **«pilot şehir»** seçtikleri bir kent yoktur. Eylem, Türkiye çapındadır. DİSK ve TÖB-DER üyesi nerede varsa direniş orada kitlesel bir biçimde yapılmıştır. Ancak faşistler **«pilot şehir»** seçmişlerdir. Bu şehir Ankara'dır. Onlar söylüyorlar; **«...İşte Büyük Yürüyüş; istifayı bile düşünmeyenlere, koltuklara sıkı sıkıya sarılanlara karşı yürüyüştür. Hatta hatta 'Devleti ve milleti kurtaracağız' iddiasıyla partilerini satanlara ve CHP iktidarının da siyasi cinayetlere ortak olanlara karşı yürüyüştür», «...Ge-**

İRLERİ NASIL UYGULANIYOR ?

rekirse jandarma dipçiğine polis jopuna karşı yürüyeceğiz.». «...Büyük Yürüyüş, milliyetçilerin iktidarına doğru yürüyüştür. Doğu'dan, Batı'dan, Kuzey'den, Güney'den akacağız başkente doğru. İnsan grupları seller haline gelecek ve bir cığ gibi çökeceğiz başkentin göğsüne.» «...İktidar için başkente doğru yürüyelim... Başbuğ işareti vermiştir...» (Hergün 23 Mart 1978 Dr. Dündar Aydın - Türkes'in Ege Gezisi ve Büyük Yürüyüş) «...On yıldır silahlı saldırıları aralıksız sürdüren demokrasi ve devlet düşmanları geçen haftadan itibaren eylemlerini hızlandırma kararı almışlardır.» (A. Türkeş, Hergün 23 Mart 1978)

Bu şifreli emiri, faşistlerin anladığı biçimde bir de biz yazalım. **«On yıldır silahlı eylemlerimizi aralıksız sürdürdük. Geçen haftadan itibaren de bu eylemleri hızlandırma kararı aldık... Ankara'yı 'Büyük Yürüyüş' için pilot bölge seçtik. Her semt ve mahallede kurduğumuz faşist komiteler kendi sorumlu oldukları bölgede duruma elkoyacaklardır. Devlet daireleri, bakanlıklar ve okullar işgal edilecek ve hayat felce uğratılacaktır. Tüm bu eylemlerimizi bir 'yıldırım harekatı' ile gerçekleştireceğiz. İdare müdahale gereği duyana kadar biz işimizi bitirmiş olacağız. Başkenti, işgal ve iktidarı alma eylemimiz Hükümetin ve Ankara Valisi'nin gafleti sayesinde kesin başarıya ulaşacaktır.»**

Faşistlerin Mart ayının son günlerini seçmelerinin nedenleri vardır kuşkusuz. Başta gelen nedenlerden biri de uzatmalardan sonra Eğitim Enstitülerinin yeniden öğretime açılmasıdır. Faşistlerin 25 Ocak 1978 günü Türkiye çapında giriştikleri terörün yenilenmesi söz konusu olabilir. Faşist Millet gazetesi 30 Mart 1978 günü başyazısında şöyle sesleniyor faşistlere; **«...Türkiye solu ve komünistler iyice azıtmış haldedirler; ülkenin direksiyonu neredeyse ellerine geçecek...» «...Devletini, vatanını ve milletini sevenlere sesleniyoruz. Yarın çok geç olabilir!»**

FAŞİST SALDIRILAR GÖSTERİLEN HEDEFLERDEN ŞAŞMIYOR

Faşist yayın organlarında gösterilen hedeflere karşı vakit geçirilmeden saldırılar düzenleniyor. Somut bir örnek. **«...CHP'nin iktidar olmasıyla birlikte, İstanbul'da bir şayiadır yayıldı. Maocular, hükümeti desteklemek için üç şart öne sürmüşlerdir. 'İstanbul Hukuk Fakültesi ve Vatan Mühendislik düşecek. Kocaeli Yurdu kapanacak.' Bu şayialardan ikisi doğru çıktı. İstanbul Üniversitesi'nin önünde atılan bombayla altı kişi ölmüş ve öğretim fiilen durmuştu. Dün de ülkücülerin kaldığı Kocaeli Yurdu valinin emriyle kapatıldı. Şimdi ise ister istemez insanın aklına bir soru takılıyor. Acaba Vatan Mühendislik'te de mi aynı oyunlar oynanacak?»** (Hergün 23 Mart 1978) Faşistler 24 Mart sabahı okula giden öğrencilere Vatan Garajı ile Fatih'e çıkan cadde üzerinde pusu kurdular. Cadde üzerinde mevzilenerek uzun menzilli otomatik silahlarla kitleyi taradılar. 3 ilerici öğrenciyi çeşitli yerlerinden yaraladılar. Faşist Hergün gazetesinde çıkan yazının üzerinden 24 saat geçmeden verilen emri yerine getirdiler.

FAŞISTLER POL-DER'İ HEDEF ALIYORLAR

Faşist MHP uzun süreden beri, ilerici, demokrat polislerin kitle örgütü POL-DER'e karşı saldırıya geçmiştir. Faşist yayın organları sayfalarının bü yük bir bölümünü POL-DER'e ve üyelerine ayırmışlardır. Çünkü POL-DER üyeleri hareketlerini sınırlandırmaktadırlar. Cinayetten aranan faşistler, saldırılarda başı çeken Ülkü Ocaklılar POL-DER'li polislerin çabasıyla yakalanmaktadır. Bunun için POL-DER İstanbul Şubesi faşistlerce bombalanır. Faşist gazeteler «ülkücülere işkence yapan» (!) POL-DER üyelerini isim vererek hedef gösteriyorlar. 19 Mart 1978 günü Atatürk Öğrenci Sitesi'nde silahlı bir faşist yakalayan ilerici polis memuru Ahmet Şahin Gülgüner 8. Bloktan açılan ateşle öldürülür. Ülkü Ocaklı katillerden 3'ü yakalanır. Yıllardır kendilerini «devletin güvenlik kuvvetlerinin yardımcısı» ilan eden faşistler özellikle iktidardan uzaklaştırıldıktan sonra güvenlik kuvvetlerinin bir numaralı düşmanı oldular. Yürüyüşlerde polislere saldırdılar. «Katil polis» diye bağırmaya başladılar. POL-DER'i cinayetlerin suçlusu olarak göstermek için yırtındılar.

«...Hergün mutlaka bir kaç kişi üldürülmektedir. Bunun yanında, anarşi, güvenlik kuvvetlerini, POL-DER'li polislerin tesbit ettiği dürüst, çalışkan, vatansever, anarşistlere amansız ve yürekli mücadeleler veren polisleri, kendisine yeni hedefler olarak seçmiş bulunmaktadır.» (Hergün 21 Mart 1978. Mehmet Ercişli)

ANKARA SAVCI YARDIMCISI DOĞAN ÖZ'Ü FAŞİSTLER KATLEDİYOR

Ankara Savcı yardımcısı Doğan Öz evinden çıkıp otomobiline bindiğinde profesyonel bir faşist tarafından öldürüldü. İlerici olarak tanınan savcı yardımcısı Doğan Öz, 25 Ocak 1978'de MHP milletvekili İhsan Kabadayı tarafından meclis kürsüsünden hedef gösterilmişti. Faşist İhsan Kabadayı, faşistlerin işkence yuvası olarak kullandıkları Site Yurdu'nu arattığı için Doğan Öz'e ateş püskürmüştü. **«Ülkücülere işkence yaptığı»**nı öne sürdüğü Doğan Öz yıllardır aranmayan katillerin barınağı Site Yurdu'nu aratma yürekliliğini gösterdiği için faşistlerin boy hedefi olmuştu. 18 Mart'ta yaptığı basın toplantısında faşist Türkeş'te isim vermeden Doğan Öz'ün katledilmesi için işaret vermiştir.

«Geçtiğimiz ay içinde Ankara'da Site Öğrenci Yurdu'na gece baskın yapıp yurdu aratan ve birşey bulamayan; arkasından iki defa daha yurdu aratan ve iki bine yakın öğrenciyi gecenin yarısından ertesi günü öğlene kadar soğukta ve kar altında pijamaları ile tir tir esir tutan CHP iktidarıdır.» (Hergün 21 Mart 1978. A. Türkeş'in İzmir'de yaptığı basın toplantısı)

İşte Doğan Öz'ün öldürülmesi için verilen şifreli emir buydu.

Doğan Öz'ün katledilmesini ilerici güçlerin üzerine yıkmaya çalışan faşistler öyle yalanlar ortaya attılarki, kendilerinden başka hiç kimseyi inandıramadılar. Faşist MİSK'in genel baş kanı Ö. Faruk Akıncı bakın ne diyor: **«...öldürülen savcı yardımcısı Doğan Öz'ün son DİSK ve TÖB-DER direnişiyle ilgili soruşturmayı yürüttüğü öğrenilmiştir.»** (Hergün 25 Mart 1978)

Kimden öğrendiler ki acaba? Ankara savcısı Doğan Öz'ün DİSK ve TÖB-DER soruşturması ile görevlendirilmediğini açıkladı. Ömer Faruk Akıncı'nın bu açıklamasını; en yetkili adli organlar yalanlamaktadır. Faşist MİSK Genel Başkanı'nı **«başbuğları ve faşist İhsan Kabadayı da yalanlamaktadır.»** verdikleri demeçlerle.

TARİŞ OLAYLARI TEKRARLANABİLİR!...

Gerici-faşist karması MC'nin kurulduğu günlerde faşistler İzmir'de bir saldırı üssü kurabilmek için olanca güçleriyle Tariş İplik Fabrikaları'na yüklendiler. Çevre köylerden adam toplayıp getirdiler. Tariş'te şişirme kadrolarla bunlara iş buldular. İzmir'de hiçbir varlıkları olamayan faşist komandolar Tariş'te işçilere satırlarla, zincirlerle, silahlarla saldırdılar. Onlarca ilerici işçiyi yaraladılar fabrikadan attılar. Burayı bir komando kampı haline getirdiler. Ve buradan Ege Üniversitesi'ne, Bornova Öğrenci Yurtlarına karşı saldırıya giriştiler.

«...İzmir'de şu sıra tehlikeli ve kanlı oyunlar tezgahlanmaktadır. Doğu'dan gruplar halinde yurttaşlarımız, CHP'li Belediye Başkanı Aydın Erten'in Gültepesi'ne getirilmektedir. Siirt'ten, Bitlis'den, Diyarbakır'dan 'iş bulacağız' diye getirilen bu yurttaşlar, Tariş'in Çiğli'deki iplik fabrikası'na 'işçi' diye alınacaklardır...

«Bu çok tehlikelidir. İplik fabrikasındaki milliyetçi işçilerle, Doğu'dan getirilen yurttaşlarımız, ideolojik şekilde karşı karşıya getirilmek istenmektedir. Bu oyun, Çiğli'de 'kan dökülmesine' yol açacak kadar tehlikelidir. Ama bunun sorumlusu yine CHP Genel Başkanı ve hükümetin başı Ecevit'tir...

«Çiğli'de atılacak tek kurşunun, akacak bir gram kanın, ölecek her insanın sorumlusu bugünkü hükümetin başı Ecevit olacaktır...

«...Velev ki, bu tehlikeli ve kanlı oyundan yandaşlarını, militanlarını caydırmasın...» (Hergün 2 Mart 1978 Dr. Dündar Aydın; Ege Mektubu.)

Faşistler böylece olaylar çıkmadan suçu yeni hükümete yüklemiş oluyorlar. Sonrası kolay. **«Biz demedik mi?»** deyip işin içinden sıyrılacaklarını sanıyorlar.

SONUÇ

Faşist komandoların bugüne kadar giriştikleri kanlı saldırıların hepsi önceden planlanmakta ve saldırı emri bizzat MHP ve Ülkü Ocakları'nın yöneticilerince verilmektedir. Faşist yayın organları dikkatle incelendiğinde, olaylar öncesi ve sonrası çıkan yazılar karşılaştırıldığında bu daha somut bir biçimde ortaya çıkmaktadır. Bunun son örneği Savcı Yardımcısı Doğan Öz'ün öldürülmesinde görüldü. Bütün bu saldırıları örgütleyenler, ilerici, yurt sever gençleri katledenler faşist örgütlerin bir avuç militan, vurucu gücüdür. Bunlar (örgütlenme biçiminden ötürü) ancak günlük yayın organlarından, TRT'den şifreli emirlerle harekete geçirilmektedir.

Faşist katillerin her kanlı baskınının, işledikleri her cinayetin sorumlusu faşist liderler, vurucu güçlerine emirlerini faşist yayın organlarından vermektedirler.

Gerici-faşist yayın organları bunun için kullanılmaktadır. Her türlü gerici-faşist yayın kapatılmalıdır! Sorumluları hesap vermelidir!

Hükümet yetkililerini göreve çağırıyoruz!

yılanın başı ezilmeli

Gerici egemen güçler, ülkemizi bir iç savaş ortamına sürüklemişlerdir. Gençlik, özellikle öğrenci gençlik, çıplak faşist bir diktatora yerleştirmede basamak yapılmak istenmektedir. Bu amaçla öğrenim yuvaları faşist saldırıların merkezleri haline getirilmekte, gizli servislerin ajanları, provokatörler ortalığa salınıp silahlı bombalı saldırılar düzenlenmektedir. Faşist baskı, terör ve cinayetlerin kaynağı MHP, Ülkü Ocakları, Büyük Ülkü Dernekleri, Kontr-Gerilla gibi açık-gizli faşist yuvalar yurtsever gençlerin kanını akıtmaya devam etmektedir. Bu faşist yuvaların elebaşları, eli kanlı katiller hala ortalıkta dolaşmaktadırlar. Hükümetin ürkek tavırlarından güç alan faşist çeteler saldırılarını toplu kırıma değin vardırmışlardır.

Yüksek öğrenim kurumlarında can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü sorunu tüm yakıcılığı ile çözüm beklemektedir. Yaşamın acı gerçeklerinin öğrettiği gibi; faşizmin örgütsel dayanakları kurutulmadan, faşist tırmanışın önü alınmadan yüksek öğrenim kurumlarında can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünün sağlanması yönünde sonuç alıcı bir adım atılamaz.

Ülkemizde, gerici egemen güçlerin eğitim politikalarının neden olduğu yığınla akademik - demokratik sorun yüksek öğrenim gençliğinin önünde çözümlenmemiş olarak durmaktadır. Bu arada şu günlerde üniversiteler yasasının değiştirilmesinden söz edilmektedir. Üniversiteler yasasında değişikliğin yapılması, yüksek öğrenim gençliğinin de dirimsel bir istemidir. Söz konusu değişiklik demokratik yönde olmalı, yasayı hazırlayacak kurulda öğrenci temsilcilerine de yer verilmelidir.

Bugünkü aşamada yüksek öğrenim gençliğinin ilerici-devrimci hareketinin ana halkası, öğrenim yuvalarında can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünün sağlanması, faşist saldırıların püskürtülmesi, okullarda ve yurtlardaki faşist çetelerin işgallerinin kırılması yönündeki anti-faşist savaşımın güçlendirilmesidir. Bunun için tüm okullarda ilerici-yurtsever, devrimci öğrencilerin kolları sıvayıp ortak istemler etrafında anti-faşist güç ve eylem birliğini kalıcı bir düzeye getirmeleri ertelenmez bir görevdir.

OKULLARDA BİRLİK VE

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ AÇILMALIDIR!

Faşist çetelerin ilerici-devrimci öğrencilere silahlı ve bombalı saldırısı sonucu yaşamını yitiren ilericilerin sayısı yediye yükselmiştir. Hukuk Fakültesi öğrencisi Cemil Sönmez, ağır yaralı olarak kaldırıldığı hastanede kurtarılamayarak ölmüştür. Faşist kırım sonucunda, faşist saldırganların ekmeğine yağ süren bir kararla okul kapatılmış, şimdiye değin öğrenime açılmamıştır. 16 Mart kırımının üzerinden uzun bir zaman geçmiş olmasına karşın faşist katiller yakalanmamıştır. Hükümet bu konuda üzerine düşen görevi yerine getirmemiş, faşist saldırı ve cinayet yuvaları oldukları kanıtlanmış olan MHP ve Ülkü Ocaklarını dağıtma yönünde somut hiçbir girişime önayak olmamıştır. Faşist saldırılar karşısında hükümetin bu ürkek tavrı, faşist komandoları daha da yüreklendirmiştir.

16 Mart kırımının kanlı bir tertip olduğunu resmi makamlar da doğrulamıştır. Güvenlik kuvvetleri ve kimi çevreler bu saldırıyı önceden bilmekteydiler. Faşist nitelikli polisler bu katliamın sorumluları arasındadır. Bunun böyle olduğunu demokratik güçler, ilerici-devrimci öğrenciler olay günü açıklamış ve hükümeti uyarmışlardır. Ayrıca POL-DER, katliamın İstanbul emniyet örgütü tarafından 8 gün önce bilindiğini belgelerle açıklamıştır.

Faşist saldırganların belli olmasına karşın hükümetin bu konunun üzerine gitmemesi düşündürücüdür. İlerici-devrimci öğrenciler hükümetten, faşist ele başların yakasına yapışmasını istemektedirler. Birçok demokratik örgütün de katıldığı basın toplantısında ilerici-yurtsever öğrenciler faşist katillerin adlarını açıklamış, güncel istemlerini sıralamış ve faşist saldırıların, anti-faşist savaşımlarını kıramayacağını özellikle belirtmişlerdir. İlerici-yurtsever devrimci öğrenciler şu güncel istemleri uğrunda anti-faşist savaşıma daha kararlı daha örgütlü devam edeceklerini açıklamışlardır:

— Faşist katillerin yakalanıp cezalandırılması,

— Faşist MHP ve Ülkü Ocaklarının dağıtılması,

— Merkez Bina'daki faşist nitelikli polis kadrosunun değiştirilmesi ve 16 Mart kırımından sorumlu güvenlik yetkililerinin cezalandırılması,

— Can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünün sağlanması,

— Okulun derhal öğrenime açılması!...

İDMMA'DA FAŞİSTLERE YER YOK

Faşist çetelerin kirli emellerinin gerçekleşemediği okullardan birisi de İstanbul Devlet Mimarlık Mühendislik Akademisi'dir. Gerici-faşist karması MC'nin kanat açtığı MHP'li ve Ülkü Ocaklı faşist komandoların ardı arkası kesilmeyen silahlı ve bombalı saldırılarına karşın İDMMA, MC döneminde de faşist işgal altına alınamadı. Bunun hırçınlığıyla faşistler günbegün faşist saldırılarını arttırdılar. Ancak bu gözü dönmüşlerin faşist baskı ve terörleri sert bir kayaya, anti-faşist güç birliğine çarparak etkisiz hale gelmiştir. Böylesi olumlu, somut kazanımda ilerici-yurtsever, devrimci gençlerin anti-faşist yığınsal çıkışları, okulu kararlılıkla savunmaları belirleyici bir rol oynamıştır.

Ülkemizde İhanet Cephesi yıkılmış, yerine CHP ağırlıklı bir hükümet kurulmuştur. Okulun yeniden öğrenime başlaması bu döneme rastlamıştır. Buna karşın tüm okullarda olduğu gibi İDMMA'da da can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü sorunu boylu boyunca durmaktadır. Faşist saldırıların kaynağının kurutulması, azgınca süren faşist tırmanışın önünün alınması yönünde elle tutulur bir adım atılmamıştır. Gerici-faşist çevrelerin, egemenlik süren sömürücü sınıfların kanlı elleri ilerici-yurtsever gençliğe uzanmaya devam etmektedir. Nitekim İDMMA'nın yeniden açılmasıyla bu durum kendini göstermiştir. Büyük burjuvazinin beslemesi, vurucu gücü faşist komandolar ilerici-devrimci öğrencilere saldırmış, öğrenimi engellemişlerdir. Bu saldırıda da güvenlik kuvvetleri MHP'li ve Ülkü Ocaklı faşistleri kollamış, saldırıya uğrayan birçok devrimci öğrenciyi gözaltına almışlardır. Bu olaylar hemen hemen tüm okullarda böyle olmaktadır. Ve tüm bunların, can güvenliğini ve öğrenim özgürlüğünü sağlayacağını söyleyen Ecevit Hükümeti döneminde meydana gelmesi ilgi çekicidir.

Şimdiye değin olagelen olayların gösterdiği gibi; faşist saldırılara karşı kararsız davranmak, faşistlere ödün vermek, faşist saldırı ve cinayet yuvalarını dağıtmamak hiçbir soruna çözüm getirmez, böylesi bir politika izlemekle «anarşi» adı verilen faşist saldırılar durdurulamaz!...

1 mayıs'ta ———
1 mayıs alanında

DAYANIŞMAYI GÜÇLENDİRELİM

ADMMA'DAN FAŞİSTLERİ ATALIM!

Ankara Devlet Mimarlık Mühendislik Akademisi ve Yüksek Okulu 17 binin üzerinde öğrenciyi barındıran, geçmişten bu yana ilerici-devrimci bir geleneğe sahip olan önemli bir okuldur. Gerici-faşist karması MC ortaklığı, önemli bir konumu olan ADMMA'yı ilerici-devrimci gençlerin etkinliğinden kurtarmak için yoğun baskı ve terör yağdırmıştır. Türkeşin faşist bozkurtları bir avuç olmalarına karşın, MC'nin yakın desteği, polis-idare işbirliği sonucu okulu işgal etmişlerdir. Ardı arkası kesilmeyen silahlı, bombalı saldırıların sonucunda okula devam eden öğrencilerin sayısı önemli ölçüde azalmıştır. Okul yönetimi okulun silah deposu haline getirilmesine göz yummuştur.

Ancak bu ağır koşullar ilerici-yurtsever, devrimci öğrencilerin, okulun işgal edilmesine karşı özverili bir savaşım vermelerinin önüne geçememiştir. Bu çetin anti-faşist kavgada birçok yurtsever genç hayatını kaybetmiştir. Ne var ki maocu provokatörlerin ve kimi politik akımların yığınsal çıkışlar yerine, bireysel terör hareketlerini yeğlemeleri okulun işgal edilmesine zemin hazırlamıştır. İlerici öğrenciler işgale rağmen okullarına sürekli gitmişler, meydanı faşistlere bırakmamışlardır. Bu da faşist komandoların kitle tabanı elde etmelerini engellemiştir.

Bugün ADMMA ilerici öğrencilerine düşen ivedi görev; en geniş tabanlı anti-faşist eylem birliğini sağlamak, böylece faşistlerin saldırılarına ve okul yönetiminin gerici kararlarına karşı en yığınsal bir biçimde karşı koymaktır. Can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünün sağlanması yolunda hükümete de büyük görevler düşmektedir. Faşist çetelerin saldırılarında üs olarak kullandıkları Maltepe Ülkü Ocaklarının kapatılması ve faşist yuvaların dağıtılması, devam zorunluğunun kaldırılması ve okulun sürekli açık tutulması, işçi maskeli faşistlerin okuldan atılması, okul kantinin açılması, okul içinde rahat dolaşma yasağının kaldırılması, faşist saldırıların suçlularının ve ölen ilerici öğrencilerin katillerinin yakalanması ADMMA-YO öğrencilerinin önde gelen istemleridir. Bunun için güç ve eylem birliği yollarını aramak, demokratik güçlerin desteğini kazanmak, yığınsal çıkışlar örgütlemek ertelenmez bir görevdir.

AİTİYO'DA EYLEM BİRLİĞİ GÜÇLENSİN

Aksaray İktisadi Ticari İlimler Yüksek Okulu uzun bir süredir faşist komandoların işgali altında bulunuyordu. Okulun işgal edilmesinde faşist-polis-idare işbirliği önemli bir etken olmuştur. Bu arada okul çevresinde bulunan yurtların MHP'lı ve Ülkü Ocaklı faşistlerin elinde olması okulun işgal edilmesini kolaylaştırmıştır. Faşist çeteler bu yurtlardan saldırılar düzenleyip ilerici-devrimci öğrencilerin okula gitmelerini engellediler.

Ancak AİTİ-YO'da bu durum daha fazla süremezdi. İlerici-yurtsever, devrimci öğrenciler faşist işgalin kırılması için çeşitli yollar aramış, çabalarını birleştirmişlerdir. Okulda okuyan ilerici, devrimci, demokrat öğrencilerin güç ve eylem birliğini sağlamak için birçok çalışmalar yapılmıştır. Bu özverili çalışmalar meyvelerini vermiş, anti-faşist eylem birliği sağlanmıştır. Böylece ilerici, yurtsever, devrimci öğrenciler toplanıp yığınsal bir biçimde okula gitmişlerdir. Bu sırada polislerin engellemeleri ve faşist komandoların saldırılarıyla karşılaşmışlardır. Güvenlik kuvvetleri faşist bozkurtların saldırılarına göz yummuş, saldırıya uğrayan birçok ilerici öğrenciyi gözaltına almıştır. Hatta elinde makineli tüfek bulunan bir faşistin kaçmasına olanak tanındığı da görülmüştür.

Faşist komandoların çok yönlü saldırıları ilerici öğrencileri yıldıramamıştır. İlerici-devrimci öğrenciler okullarına daha kararlı daha örgütlü olarak gideceklerini belirtmişlerdir. İlerici okul öğrencileri güncel sorunları uğrunda anti-faşist savaşımı güçlendireceklerini söylemektedirler. İstemlerinin başında da can güvenliğinin sağlanması, okuldaki polis kadrosundan faşist nitelikli polislerin çıkartılması yer almaktadır. Hükümet, öğrencilerin sorunlarına eğilmeli, faşist elebaşıları cezalandırma yolunu tutmalıdır. Ancak böylelikle okulda can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü sağlanabilir. Bu arada değişik politik görüşteki ilerici-yurtsever, devrimci gençlik kesimleri arasında anti-faşist eylem birliğini güçlendirmek, faşistlerin geriletilmesinde vazgeçilmez bir zorunluluk tur.

eğitim enstitülerinde puanlar indirilmeli faşistler atılmalıdır!

Eğitim Enstitüleri sorunu hükümete yakın çevrelere bakılırsa çözümlenmiştir. Yeni öğrenciler alınmış, böylelikle ilerici devrimci güçlerin istemleri yerine getirilmiştir! MC döneminde Eğitim Enstitüleri sıralarına haksız yere kurulan komandolar atılmayarak gerici güçlerin tepkilerinin önüne geçilmiştir.

Hükümetin "tarafsızlık" politikasının tipik bir örneği olan bu yaklaşımın gerçekte gerici faşist güçlerin işine yarayacağı açıktır. Eğitim Enstitülerine girişte yüksek tutulan puanlar bu politikanın olumsuz sonuçlarından birisidir. İlerici, yurtsever, devrimci öğrencilerin şiddetle karşı çıktığı puanların yüksek tutulması uygulaması, gerçekte Danıştay kararlarının tam olarak uygulanmamasından kaynaklanmaktadır. Faşist komandolar Eğitim Enstitülerinden atılmadığı için kontenjanlar kısıtlı tutulmuştur. Kontenjanların kısıtlı tutulması ise hakkı olduğu halde binlerce öğrencinin dışarda kalmasına neden olmuştur.

Çeşitli yayın organlarında yer alan açıklamalarda, bu yönelimin ana temasının gerçekte Eğitim Enstitülerinde faşist komandolara karşı bir güç oluşturmak, denge kurmak olduğu anlaşılmaktadır. Milli Eğitim Bakanı'nın deyimiyle «barış içinde bir arada eğitim».

Bu politika bu açıdan bakılıncada sakat bir politika olarak belirginlik kazanmaktadır. Çünkü denge kuralım derken ilerici-devrimci öğrencilerin kazanılmış hakları hiçe sayılmıştır. Danıştay kararları tam anlamıyla uygulanmayarak hükümet kendi söylediklerine ters düşmüştür.

Bu ters düşüşün arkasındaki gerçek neden, hükümetin sürekli sağa kayış içerisindeki politikasıdır. Bu politikanın, öğrenim sorunlarına karşı takınılan tavıra yansımış olmasıdır. Hükümetin 2,5 aylık iktidarı döneminde gördük. Bu politika can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünün koşullarının yaratılmasını sağlayamadı, faşist saldırı ve baskıların önüne geçemedi.

Eğitim Enstitüleri öğrenime açılınca can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü sağlanabilecek mi? Faşist saldırıların önüne geçilebilecek mi? Bu yaklaşımla sonuca ulaşılamayacağı açıktır. Eğer gerçekten Eğitim Enstitüleri can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü koşullarında öğrenime açılmak isteniyorsa, ilerici yurtsever güçlerin sözlerine kulak verilmelidir.

- **Eğitim Enstitülerindeki faşistler atılmalıdır! Yönetim kademelerinde yerine getirilen bu uygulama faşist öğrencileri ve diğer faşistleri kapsayacak biçimde genişletilmelidir!**
- **Danıştay kararları tam anlamıyla uygulanmalıdır!**
- **Eğitim Enstitülerine kayıtta istenilen yüksek puanlar düşürülmelidir!**
- **Eğitim Enstitülerinde okuma hakkını kazanmış olan tüm öğrenciler, Eğitim Enstitülerine kayıtlarını yaptırabilmelidir. Puanlar düşürülmelidir!**

EMPERYALİZMİN SAVAŞ OCAĞI

NATO'YA HAYIR!

5 Nisan tarihi emperyalist devletlerin saldırgan bloku NATO'nun kuruluş günüdür. 2. Dünya Emperyalist Paylaşım Savaşı sonunda dünya emperyalizmi Sovyetler Birliği ve onun somut maddi ve manevi desteğiyle ülkelerinde faşizmi yenerek sosyalizmin yolunu seçmiş Doğu Avrupa halkları karşısında büyük bir yenilgiye uğradı.

Sovyetler Birligi'nin, tüm dünya ilerici, barış-sever güçlerinin faşizme karşı utkularından görülmemiş ölçüde korktu emperyalistler. Bir yandan savaş sonrası dönemde dünyanın tüm barışsever insanlarının avuçlarında yeşermeye başlayan barış çiçeklerini sökmeye, barış çiçeklerini daha köklendirecek toplumsal ilerlemeyi boğmak için saldırı bloklarını oluşturmaya yöneldiler. 18 Mart 1949 tarihinde Kuzey Atlantik Antlaşması'nın imzalandığını duyurdular ve metnini yayınladılar. Böylelikle kısa adı NATO olan uluslararası örgüt kurulmuş oldu.

TÜRKİYE NATO'YA NASIL GİRDİ?

«NATO hiç şüphesiz dar anlamıyla askeri bir ittifaktan ibaret değildir. Kapitalist entegrasyonun bir aracı olarak çok yönlü işlevi vardır. Türkiye'nin NATO'ya girmesi bu nedenle hiç bir şekilde savunma yönünden ele alınmamalıdır. Türkiye NATO'ya girmekle kapitalist sistemin bir parçası, bir halkası olduğunu ilan ediyordu. (Türkiye-Amerika İlişkileri, İlerici Yurtsever Gençlik, s. 19-20)

Aslında Türkiye egemen güçleri NATO'ya öyle birden bire girmedi. Temelleri 1923 İktisat Kongresi'nde atılan ve giderek derinleşen ilişkilerden geçerek 1952'lere gelindi. Ulusal kurtuluş savaşının sosyal kurtuluşla tamamlanamamış olmasının, kapitalist kalkınma yolunun seçilmiş olmasının sonucu emperyalist-kapitalist sistemle her alanda bütünleşme yoluna gidildi. Ulusal kurtuluş savaşının kazanımları birer birer yok edilerek emperyalist-kapitalist sistemle bütünleşme sürecine girildi.

Eger işbirlikçı burjuvazinin sözcülerinin sözlerine kulak verecek olursanız NATO'ya girişimizin tek nedeni vardır. O da Sovyet tehlikesidir! Gerçeklerle uzaktan yakından ilişkisi olmayan bu yaklaşımın ana kaynagını «Boğazlar notası» oluşturmaktadır.

«Söz konusu notalar Temmuz 1945'de Potsdam Konferansı'nda Amerika, Ingiltere, ve Sovyetler Birliği'nin ortak aldıkları bir karardan doğuyordu. 1936 tarihli Montreux sözleşmesinin yeni koşullara göre düzenlenmesine her üç devletin bu konuyu Türkiye ile teker teker ve doğrudan doğruya ele alması kararlaştırılmıştı. Bu kararda Türkiye'nin savaş boyunca Nazi Almanyasına stratejik krom madeni de dahil olmak üzere ihracatı sürdürmenin payı olsa gerek. Notaların ilki 2 Kasım 1945 tarihli Amerikan, ikincisi ise 21 Kasım 1945 tarihli İngiliz notasıdır. Bu notalardan sonra Şubat 1946'da ABD ile bir ikili antlaşma imzalanmış ve Missori Türkiye'ye gelmiştir. Sovyet notası ise 24 Eylül 1946'da verilmiştir. Bu tarihten, Türkiye'nin kendisini kem gözlerden koruyacak NATO'ya girdigi 1952'ye dek kimin koruduğu pek belli değildir! Bu arada 6 Aralık 1946, 10 Şubat 1947 ve 27 Şubat 1949, iktisadi, 12 Temmuz 1947 ikili askeri anlaşmaları imzalanmış ve 25 Temmuz 1950'de Meclis'e danışılmadan Kore'ye asker gönderilmiştir. Bu kadar bağlılıktan ve yeteri kadar kan akıtıldıktan sonra 25 Şubat 1952 de Türkiye NATO'ya kabul edildi.» (Saldırgan NATO'dan Çıkılmalıdır, İYG Sayı 11)

NE GETİRDİ - NE GÖTÜRDÜ?

NATO'nun Türkiye'ye ne getirip ne getirmedigi, 1950'lerden bu yana artan askeri harcamalarda ve Amerikan yardımının ne olup olmadığında en çarpıcı açıklamasını bulmaktadır.

Emekçi halkımızın kazanç hanesine yazılacak hiç bir yanı olmayan NATO'ya girildiğinden bugüne askeri harcamalar 300 milyarı geçmiştir. Bu harcamalar halkımıza 120 milyarı aşkın borç yüklemiştir. Her yıl biraz daha kabaran bu borç yükü, savunma ve silahlanmaya bütçeden ayrılan % 40-50 pay ile daha da artmaktadır. 1975'lerde 24,5 milyarı bulan savunma ve silahlanmaya bütçeden ayrılan pay, 1977 yılında 42 milyar liraya yükselmiştir. Oysa bu yıllarda eğitime ayrılan pay, silahlanmaya ayrılanın yarısı bile değildir. Ülkemizde hala toplam nüfusun % 45'i okuma yazma bilmezken, binlerce köyde okul yokken, yüz binlerce genç üniversite kapılarında beklerken milyarlarca lirayı silahlanmaya ayırmak kalkınmamızın, ulusal sanayimizin kurulmasının önüne çıkarılan engellerden başka bir şey olmamıştır.

«1 DOLARLIK YARDIM 5 DOLARLIK HARCAMAYI GEREKTİRİR»

«Amerikan yardımları 1949 senesinde Marshall planı ile başlamış ve bunu takiben ECA (İktisadi İşbirligi Dairesi), MSA (Karşılıklı Güvenlik İdaresi), ICA (Uluslararası İşbirliği İdaresi) ve halen de AİD (Uluslararası Kalkınma Dairesi) kanalıyla devam etmiştir. Bu yardımlar Türkiye'ye: Doğrudan doğruya dolar olarak yapılan yardımlar, Teknik İşbirligi yardımları, Amerikan Yardımları karşılıklarıyla kurulan geliştirme fonları (Karşılık paralar), Amerikan zirai üretim fazlası madde yardımları, Amerikan ihtiyaç fazlası malzeme ve teçhizat yardımları, Özel Sektör yatırım garantileri adı altında verilmiştir. Verilen Amerikan yardımları içerisinde ekonomik yardımlar ancak yarıdır.» (Türkiye'de Amerikan Yardımı, TİB Bülteni)

Amerikan askeri yardımına gelince; 1973 yılı sonuna kadar toplam 4 milyar 17 milyon doları bulmaktadır. Bunun 3 milyar 142 milyon doları hibe, 828 milyon doları ihtiyaç fazlası malzeme, 12 milyon doları subay ve er egitimi, 35 milyon doları askeri satış kredisi olarak verilmiştir.

Üstelik bu yardımları astarı yüzünden pahalıya patlamakta, her Amerikan doları 5 dolar harcamayı gerektirmektedir. Amerikan Senatosu'nda ifade edildigi gibi, askeri prog ramdan her doların 85 senti daha başlangıçta bloke edilmektedir. Gerçekte ikili anlaşmaların metninde bile Amerika'nın güvenligini artırmaya hizmet etmeyen hiç bir iktisadi ve teknik yardım yapılamaz kaydı vardır.

YENİ HÜKÜMET VE NATO

İktidara geldiğinden buyana yeni hükümet, yeni bir «ulusal güvenlig sisteminin» oluşturulmasından söz etmektedir. Türkiye'nin kendisini savunmak için tüm olanaklara sahip oldugunu açıklamaktadır.

Hükümetin bu açıklaması olumlu ve olumsuz özellikleri birlikte taşımaktadır. Olumludur çünkü; Türkiye kendi güvenligini sağlayabilecek olanaklara sahiptir, ama bu olanaklar NATO, CENTO gibi emperyalizmin kanlı saldırgan kamplarında kalmakla sürdürülemez. Var olan olanakları pratige indirgeyebilmek NATO'dan, CENTO'dan çıkmakla, ikili anlaşmalar yırtmakla, Amerikan üslerini kapatmakta yani, barışçıl bir politika izlemekle mümkündür. Barışçıl bir politikanın yürütülebilmesi ise, toplumsal yaşamın tüm alanlarında anti-emperyalist, anti-tekel tavır almakla olanaklıdır. Ve böylesi bir politika, yumuşamadan, silahsızlanmadan yana olmakla deger kazanmalıdır. Nötron bombasının yapımına karşı tavır almakla belirginlik taşımalıdır.

Emperyalistlerin, savaş kışkırtıcısı militarist çevrelerin bölgemizi savaş ocağı haline getirme politikasına karşı, İsrail siyonistlerine karşı, Arap halklarından yana, Filistin halklarının tüm ulusal haklarını tanıyan bir politika izlemekle, Kıbrıs'ın toprak bütünlüğünü, bağımsızlığını, bağlantısızlığını kabul etmekle mevcut hükümet, halkımızın bunalımdan çıkış yoluna girmesine yardımcı olabilir.

Yeni hükümet ulusal bağımsızlığımızı pekiştirici her hareketinde tüm ilerici demokratik güçlerle birlikte ilerici yurtsever gençliği de yanında bulacaktır.

NATO'DAN ÇIKILMALI, İKİLİ ANLAŞMALAR YIRTILMALI, AMERİKAN ÜSLERİ SÖKÜLÜP ATILMALIDIR! KAHROLSUN AMERİKAN EMPERYALİZMİ!

Anti-Nato'cu göstericilerin İzlanda'da NATO açılış oturumunun yapılmasına karşı örgütledikleri eylem.

HAYDİ, FİLİSTİN HALKI VE GENÇLİĞİ İLE DAYANIŞMAYA!

İlerici gençler Ankara'da Filistin halkıyla dayanışma eylemindi

ABD emperyalizmi ve İsrail siyonizminin Orta-Doğu sorununu çıkmaza sokma yönündeki saldırıları sürüyor. Genç, yaşlı, kadın, erkek demeden yürütülen kanlı bir katliamdan sonra, siyonistler şimdi yeni oyunlar peşindeler.

Filistin sorununun ve genel olarak Orta-Doğu sorununun tek sağlıklı çözüm yoluna, Cenevre Konferansı'na yeni engeller çıkarılıyor. Öldürülen o kadar çok insandan. Lübnan topraklarına saldırı ve işgalden sonra siyonistler sözüm ona bir ateş-kes sözediyorlar. Aynı zamanda ABD emperyalizminin İsrail siyonizminin işgal ettiği Lübnan topraklarından çıkmasını istediği duyuluyor. Bunun danışıklı bir dövüş olduğu ortadadır.

Bu ateş-kesin ardında yatan gerçekler çok açık. Siyonistler bir yandan «barıştan yana» yüzlerini gösteriyorlar, diğer yandan Lübnan ilericilerine ve Filistinlilere vahşi saldırılarını da sürdürmeyi biran bile elden bırakmıyorlar. Bu ateş-kes isteği, emperyalist ve siyonistlerin korkularının bir belirtisi de oluyor.

Korkularının bir nedeni bu korkunç saldırıya karşı uluslararası planda protesto gösterilerinin yükselmesinden, dünya ilerici, barışsever güçlerinin kalplerinin Filistinlilerle birlikte atmasından ileri geliyor.

Korkularının ikinci nedenini ise, bu saldırıya karşı Arap halklarının birliğinin daha güçlenmesi ve anti-emperyalist savaşım bayrağına daha sıkı sarılarak sosyalist ülkeler ve öncelikle Sovyetler Birliği ile etkin bağlar kurmaları oluşturuyor.

Son kanlı saldırıdan sonra bölgeye gelen Barış Gücü askerlerinin çalışmalarının bölgenin sağcı Falanjist örgütlerince engellenmesi, Barış Gücü askerlerini Lübnan'a doldurmakla sorunun halledilebileceği yolundaki görüşü de çürütüyor. Sorun köklüdür, köklü bir çözüm gerektirmektedir.

Köklü çözümün ilk ve en önemli adımı İsrail'in 1967'den beri işgal ettiği tüm topraklardan çekilmesi olacaktır. İkinci adım, tüm bölge halkları ve devletleri tarafından Filistin halkının kendi yazgılarını özgürce belirleme haklarını tanımaları, bu hakkın hayata geçirilmesidir.

Tüm bunların varılacağı yer ise, Cenevre Konferansı'dır. İlgili tüm tarafların katılımıyla, özellikle Filistin Kurtuluş Örgütü'nün de katılımıyla gerçekleştirilecek bu konferans ancak soruna köklü bir çözüm getirebilir. Yaşamın kendisi başka çözüm yollarının, hele hele ayrı çözüm yollarının olamıyacağını açığa çıkarmıştır. Cenevre Konferansı bugün her zamankinden daha acil olarak gündeme gelmiştir. Tüm ilerici güçlerin istemi de zaten sorunun böyle bir konferansla çözülmesi yolundadır. Ancak tüm ilerici, barışsever güçler ve dünya demokratik gençlik hareketi bu yönde çözüm için seslerini daha da yükselteceklerdir.

Yaşasın Filistin halkının ulusal ve sosyal kurtuluş savaşımı!

Haydi Filistin halkı ve gençliği ile dayanışmaya!

Lübnan'a özgürlük, özgür Lübnan için ileri!

„Wilmington 10"a Özgürlük

«Artık kardeşlik bir duanın sonunda anlamsız bir kelime değil, fakat her yasanın ilk maddesi olana dek savaşalım. Üçüncü Dünya-Asya, Afrika ve Latin Amerika-kardeşimizin artık emperyalist sömürünün kurbanı olmayacağı güne kadar savaşalım.»

Dr. Martin Luther King (1929-1968)

4 Nisan ABD siyah halkının büyük lideri Martin Luther King'in öldürülmesi tarihini belirtir. Irksal eşitlik ve adalet ve ABD gençliğinin yaratıcı gelişimi için en uygun koşulların yaratılması uğrunda savaşım veren Dr. King yumuşamanın gelişimine ve barış savaşımına katkılarda bulundu. O heryerde genç insanlara örnek bir kahraman oldu.

Dr. King ve onun yönettiği hareketten esinlenerek, ırkçılık ve emperyalizmin ayrılmazlığını düşünen Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu Varna'daki 9. Toplantısı'nda **4 Nisan'ı «Birleşik Devletler'de ırkçılığa karşı savaşan gençlikle uluslararası dayanışma günü»** olarak belirledi.

Dünya barışının en önemli tehlikesi ırkçılık, ABD emperyalizminin dayanak noktası olarak, ABD'deki iç uygulamalarıyla ve dış politikasıyla dünya gençliğini ilgilendirmektedir.

Irkçılık ABD emperyalizminin kâr kaynağı, bununla birlikte emekçi halkı ve gençliği bölmede kullandığı bir silah olmaktadır. Irkçılık, ABD'deki siyahların, Porto-Riko'luların, Asyalıların ve yerli Amerikan Kızılderililerin yaşamlarının tüm yönlerini etkilemektedir.

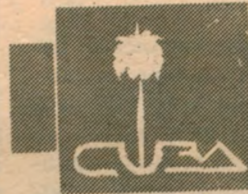
Günümüzde de Carter «insan haklarından» sözetmesine karşın ırkçı baskıların kurbanı olan zenci ve melez azınlıklar devlet güçleri tarafından eziliyor. Polis, istihbarat servisleri ve FBI, yüzbinler hakkında araştırma yapıyor. Irkçı - faşist örgüt Klu-Klux-Klan'da siyah halka karşı saldırılarını sürdürüyor. 1972 yılında politik görüşleri yüzünden Ben Chavis ve 9 arkadaşının bakkal yakmak bahanesiyle 242 yıla mahkûm edilmesi, ABD yönetiminin ırkçı politikasının bir ürünüdür.

Bugün ABD'de bu tehlikeye, ırkçılığa karşı büyük bir tepki gelişmekte ve güçlenmektedir. Gençlik, DDGF'ye üye **Genç İşçiler Kurtuluş Birliği** öncülüğünde toplanıyor ve ırk ayrımının sonuçlarını mahkûm ediyor.

4 Nisan'ı, «Birleşik Devletler'de Irkçılığa Karşı Savaşan Gençlikle Uluslararası Dayanışma Günü»nü, Wilmington Onlusu'nun kurtarılması için dünya gençliğiyle, ırkçılığa ve bunun sonuçlarına karşı savaşım veren ABD gençliğinin dayanışma gününe dönüştürelim.

Wilmington Onlusu serbest bırakılmalıdır!

Haydi Wilmington Onlusu ile dayanışmaya!

FESTİVALE DOĞRU

• Küba'yı temsil eden Monkada Grubu 8. Berlin Politik Şarkı Festivali'nin ikinci gününde bir gösteri sundu. Karnaval havasını andıran bir atmosferde grup «Birbirimizi Havana'da 11. Festival'de görelim» şarkısını söyledi. Toplanan binlerce genç insanın alkışları arasında grup, 10 şarkı daha söyledi. Son şarkılarını söylerken gruba, Angola grubu Tonito ve binlerce genç Alman da katıldı. Böylece tüm salon dev bir dans arenasına dönüştü.

• 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'nin başarılı geçmesi amacıyla Küba ve Angola gençlikleri ortak çalışma için bir anlaşma imzaladılar. Bu anlaşmaya göre Küba Komünist Gençlik Birliği ve MPLA gençliği proletarya enternasyonalizmi temelinde ilişkilerini daha da güçlendirecekler.

• Ülkenin tüm gençlik örgütlerini içine alan Vietnam Genç İnsanlar Federasyonu, tüm Vietnam insanlarına 11. Festival için etkin destek gösterme çağrısında bulundu.

• Çekoslovakya Sosyalist Gençlik Birliği Merkez Komitesi I. Sekreteri Jan Husak Prag'da, Havana'da yapılacak 11. Festival için gereksinilen her desteği göstermeye hazır olduklarını açıkladı.

• «Havana 78» adıyla bir şenlik, Azerbaycan Sovyet Cumhuriyeti gençliği ve Bakü'da okuyan Küba'lı öğrenciler tarafından düzenlendi. Azerbaycan'da genç insanlar Cumartesi ve Pazar günleri gönüllü çalışma yaparak 11. Festival fonuna 500 ruble katkıda bulundular.

• Küba Ulusal Balesinden Küba dansçıları, Marta Garcia ve Orlando Salgada ve piyanist Juan Espinosa, Tokyo'da yapılan 2. Dünya Bale Festivali'nde kazandıkları ödülü (300 dolar) 11. Festival'e bağışladılar.

kısacık...

• Büyük ilerici ozan ve hikayecimiz Sabahattin Ali'yi saygıyla anıyoruz. 12 Şubat 1906'da Bulgaristan'da doğan Sabahattin Ali tüm yaşamı boyunca iyiden, güzelden yana sömürüye, gericiliğe karşı savaştı. Faşist-gerici güçler Onu 1948 yılının 2 Nisan'ında düzenledikleri bir oyunla katlettiler. Nazım Hikmet'in «köylüyü, kasabalıyı iyi tanıyor. Duyuyor!» diye övgüyle sözettiği Sabahattin Ali birçok eser verdi. Bunların başlıcaları: Kuyucaklı Yusuf, İçimizdeki Şeytan, Sırçalı Köşk, Yeni Dünya, Kağnı, Ses, Değirmen, Dağlar ve Rüzgâr gibi ölümsüz yapıtlarıdır. Ölümünün yıldönümünde Sabahattin Ali savaşımımızda yaşıyor.

• Dünya Tiyatro Günü'nün 17.'si tüm dünyada kutlandı. Uluslararası Tiyatro Enstitüsü (ITI) Türkiye Milli Merkezi'nin gün dolayısıyla Muhsin Ertuğrul'a hazırlattığı bildirinin yanısıra çeşitli demokratik kuruluşlar da Dünya Tiyatro Günü'nü kutladılar. Türkiye Yazarlar Sendikası (TYS), Tüm Tiyatro Sanatçıları Birliği (Ti-San) ve Ege Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi çeşitli törenler düzenlediler.

• Büyük ozan Ceyhun Atuf Kansu'yu 17 Mart 1978 günü geçirdiği bir kalp krizi sonucu kaybettik. Kansu 1919 yılında İstanbul'da doğdu. İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde tıp öğrenimi yaptı. Ozan, şiirlerinde sürekli olarak insanlık sevgisi, özgürlük, yurt sevgisini işlemiştir. Başlıca yapıtları: Yurdumdan, Bağımsızlık Gülü, Çocuklar Sofrası, Sakarya Meydan Savaşı gibi şiir kitapları, Devrimcinin Tak vimi, Ya Bağımsızlık Ya Ölüm! Yurt Yazıları vb. gibi makale ve denemelerdir. O'nu saygıyla anıyoruz.

• «Babam ve Ustam», «Vatanları için öldüler» adlı yapıtlar sinemalarda gösteriliyor. İki film de yalın ve gerçekçi bir anlatıma sahip. Babam ve ustam 1977'de Pola ve Vittorio Taviani yönetiminde çevrilmiş. Baş rolleri Omera Antonutti'nin oynadığı film ataerkil Sardunya'lı bir ailenin yaşamını diyalektık bir şekilde anlatıyor. Eski-yeni, ilerici-gerici çatışması net bir şekilde ortaya konuluyor. «Vatanları İçin Öldüler» filmi ise ünlü Sovyet yönetmeni Sergey Borderçuk'un yönetmenliğini yaptığı sosyalist gerçekçi bir film. Şolohov'un aynı adlı romanından uyarlanarak yapılan film, faşizme karşı Sovyet halkının yiğit direnişini anlatıyor.

• Sosyalist devrimin büyük yazarı Maksim Gorki tüm dünyada doğum yıldönümünde anılıyor. Gorki 1868'de doğdu. Asıl adı Aleksey Peşkov'dur. Çocukluğunda Rus toplumunun ezilmiş sınıf ve tabakalarıyla, lümpen çevreleri yakından tanıdı. Gençliğinde Narodnik guruplara katılarak köylere gitti. Daha sonra Marksist guruplarla tanışarak çalışmalarına katıldı. Gorki romanlarında insanları, olayları sosyalist gerçekçi bir sözle değerlendirir. Başlıca eserleri: Çocukluğum, Benim Üniversitelerim, Ekmeğimi Kazanırken, Foma Gerdeyev, Küçük Burjuvalar, Ana, Düşman'dır.

• Televizyonun yabancı dizilerden kurtarılması, eğitime yönelik yapıtların gösterilmesi için çalışmalar yoğunlaştı. Önümüzdeki günlerde bu amaçla, içlerinde Orhan Kemal'in «Arkadaş Islıkları» adlı (13 bölüm halinde) eserinin de bulunduğu yerli televizyon dizileri hazırlanıyor.

İGD 1. BÜYÜK KONGRESİ YAKLAŞIRKEN

SANAT KOLLARININ ÖNEMİ

Türkiye ilerici gençliğinin merkezi yığınsal örgütü olan İGD'nin I. Büyük Kongresi yaklaşırken sanatın bu örgütlülükteki yerine bakmak doğru olacaktır kanısındayız. Bu yaklaşımın gerekliliği, gençlik içindeki sapık akımların gençliği ne denli sanattan uzaklaştırdıkları düşünülürse açıkça ortaya çıkar. Genç insanın toplumdaki gelişmelerle, politik olaylarla yakından ilgilenirken, bu alanda deneyimler kazanırken, sanattan yoksun bırakılması eksiklikten başka birşey olamaz. Sanatla ilgilenmek gençliğin ideolojik, politik savaşımıyla bütünlük taşımaktadır. Gençliği sanattan koparmak, uzaklaştırmak, bundan da öte gençliği sanata düşman etmek, ideolojik tutarsızlığın yanısıra bilinçli olarak yürütülen karanlık oyunların bir parçasıdır. Çünkü sanattan yoksun bir ideolojinin tutarlılığından sözedilemez. «Sanatçı» kavramına yanlış yaklaşmak veya bu yaklaşmanın da ötesinde sanatçıya düşman olmak, kendilerini işçi sınıfının savaşımına adamış olan Nazım'ları, Orhan Kemal'leri, Robson'ları, Neruda'ları, Ritsos'ları görmemektir.

Yolunun işçi sınıfının yolu olduğunu söyleyen ilerici gençliğe bu tür yaklaşımlar uzaktır. İşçi sınıfının bilimi sanatta da kendi yöntemini koymuştur: Sosyalist gerçekçilik! Gençlik yaratıcı olmak, sanat kollarının çalışmalarında bu yöntemi etkin olarak kullanmak durumundadır. Sanat kolları, yığın örgütlerinde gençliğin sanat çalışmalarını yönlendiren örgütlenme biçimleridir. Aynı zamanda bu kollar, gençliğin ideolojik alanda yetkinleşmesini sağlayan bir araçtır. İdeolojik olarak yetişmenin sadece klasikleri okumakla olamayacağı düşünülürse, bu aracın önemi daha net olarak ortaya çıkacaktır. Gençliğin ideolojik olarak yetkinleşmesi, duygularının, güzelliklere yaklaşımının da geliştirilmesi ile olanaklıdır. «Sanat Kollarını» bu yaklaşımdan hareketle önemsemek, geliştirmek, yaygılaştırmak zorundayız. Sanat çalışmalarını daha yığınsal bir duruma dönüştürmek için yeni yeni çalışmaları denemeli, ulusal ve uluslararası deneyimlerden yararlanmalıyız. Örneğin sanat kollarının **«Propoganda Ekipleri»** olarak kullanılması, çeşitli sanat kollarının **kollektif çalışması** nasıl olabilir?

Gerçi sanat kollarının işlerliğini, örgütlenmesini gelecek yazılarımızda daha açık olarak belirteceğiz, fakat bu alanda yeni savaşım yöntemleri araştırmanın gerekliliğini vurgulamakta yarar görüyoruz. İGD I. Büyük Kongresi yaklaşırken geçmiş çalışmaları değerlendirmek Sanat Kollarını daha güçlendirip yaygınlaştırmak tüm ilerici gençliğin görevidir. I. Kongre bu alanda bir aşama olmalıdır.

MÜKREMİN MUNGAN:

"anti-faşist yarışmalara katılmayı görev bilirim!"

I. Uluslararası Pablo Neruda Yarışması'na ülkemizden katılarak «Heykel» alanında birincilik alan ve böylelikle Havana Festivali'nde UÖB'nin davetlisi olarak katılma hakkını kazanan Mükremin Mungan'la İYG Gazetesi olarak yaptığımız konuşmayı sunuyoruz:

İYG — Uluslararası bir yarışmada birincilik aldınız. Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

M. Mungan — Uluslararası kültürel ilişkiler, değişik sosyo-ekonomik koşullarda yaşayan halkların yakınlaşması için gerekli olan adımlardan biri-sidir. Sanat alanında ve diğer alanlarda üretim veren kişilerin de halkların kardeşliğinin pekiştirilmesi doğrultusunda verecekleri savaşımları vardır. Bu alanda kendilerine düşen görevi yerine getirmeleri gereklidir. Bu sorumluluğun günümüzde elbetteki soyut kavramlardan arındırılarak somut ilişkilere dayandırılması şarttır. Bizler bu olguyu bilerek ve sorumluluğunu duyarak ürün vermek zorundayız.

Ülkemde ve ülkem dışındaki bütün anti-faşist yarışmalara katılmayı görev bilirim. Kendi üretim alanımda ilerici, yurtsever ve sosyalist sanatçıların üretimleri ile savunduları görüşlerin hedefleri için buluşmaları, çalışmaları doğrultusunda verilecek kavgam vardır. Uluslararası bu yarışmaya bu gözlemle yaklaştım ve aldığım ödülü de bu anlamda değerlendiriyorum.

İYG — Kendinizi bize tanıtır mısınız?

M. Mungan — 1944'de Mardin'de doğdum. On kişilik ailenin bir parçası olarak küçük yaştan başlayarak her emekçi ailenin bireyi olarak yüklendiğim sorunlar oldu. Yirmi yıldan bu yana çalışarak hayatımın her adımını kurmaya çalıştım. 17 yıldan bu yana üretimimle, sınıfımın sorunlarını dile getirmeye çaba harcıyorum.

İYG — Gençliğin uluslararası dayanışmasının sizce önemi nedir?

M. Mungan — Gençler yaşanan ve var olan toplumun bir parçasıdırlar. Toplumun sorunlarından arındırılamazlar. Bunun içindir ki ülke içinde ve uluslararası ilişkilerde yüklenmeleri gereken önemli görevleri vardır ve kaçınılmazdır. Bu konumdaki bir yapıda ilerici, yurtsever, sosyalistler yaşanan hayatın daha ileri götürülmesinde görevlerini yerine getirmek zorundadırlar. Uluslararası ilişkilerde gençliğin dayanışmasının bu yönü ile önemi büyüktür ve her şartta yerine getirilmesi gereklidir. Halkların kardeşliği doğrultusunda elbette ki gençliğin katkısı büyüktür. Bu katkının sağlanması için gerekli uğraşıların verilmesinde her yurtsever, ilerici ve sosyalist genci bekleyen görevler olacaktır. Bunlar da ilk adımda somut sorunların çözümü ve yayılması, halklara benimsetilmesi doğrultusundaki mücadele ile kültürel alışveriştir.

Invitation to Participate in the International PABLO NERUDA Competition

2.ULUSLARARASI PABLO NERUDA YARIŞMASI'NA KATILIN!

Uluslararası Pablo Neruda Yarışması bu yıl ikinci kez yapılıyor. Yarışmanın düzenleyicisi UÖB yayınladığı bildiride, tüm dünyadaki ilerici-yurtsever genç sanatçıları bu yarışmaya katılmaya, yapıtlarını barış, demokrasi, toplumsal ilerleme ve sosyalizm yoluna adamaya çağırıyor. Bildiride ayrıca yarışmanın 11. Dünya Gençlik Festivali'yle dayanışma açısından önemi de belirtiliyor. Kazanan yapıtlar çoğaltılarak tüm dünya öğrencilerinin yararlanması sağlanacak, kazananlar Küba (Havana)'daki 11. Dünya Gençlik Festivali'ne çağrılacaklardır.

I. Uluslararası Pablo Neruda Yarışmasında olduğu gibi gazeteniz İlerici Yurtsever Gençlik sizlere bu konuda yardımcı olacaktır. Bunun için en geç 15 Mayıs 1978'e kadar yapıtlarınızı adresimize göndermiş olmanız gerekmektedir. Bu süre uzatılmayacaktır.

İlerici Yurtsever Gençlik Gazetesi
Başmusahip Sok. No: 3 Daire: 1
Cağaloğlu / İSTANBUL

NEWROZ KUTLANDI!

Newroz dünyanın çeşitli ülkelerinde olduğu gibi ülkemizde de ilerici güçler tarafından coşkuyla kutlandı. Newroz farklı söyleyiş şekillerine rağmen Kürt dilinde hep aynı anlama gelir: «Yeni gün». Bu soğuğun sona ermesini, baharın gelmesini, mutluluğu, dostluğu simgeler. Newroz her ayın 21 Mart günü kutlanır.

Günümüzde Newroz baskıya, zulme ve sömürüye karşı Kürt halkının simgeleşen bir günü olma özelliğini de taşır. Newroz gününün tarihsel olarak başlangıcı tam olarak bilinmiyor. Fakat yaklaşık olarak M.Ö. 2800 yılları bu olgunun başlangıcı olarak alınmaktadır. Hatta bu olgunun başlangıcı hakkında yaygın söylentiler vardır. Bunlardan en yaygını: Dahak adlı bir hükümdara karşı Kawa adlı bir demircinin iş önlüğünü isyan bayrağı yaparak halkı ayaklandırmasını anlatan söylentidir. Kawa, zalim bir hükümdar olan Dahak'ın kafasını keser ve saltanatına son verir. Bu olayın gerçekleştirildiği gün olan 21 Mart, tarihi gün olarak kabul edilir. 21 Mart günü dünyadaki demokrasi, barış, özgürlük güçleri açısından da önemli bir gündür. Bugün tüm dünyada **«Dünya Irkçılıkla Savaş Günü»** olarak kutlanır.

Newroz'larda Kürt halkının barıştan, demokrasiden yana istemleri dile getirilmektedir. Emperyalizmin ve yerli tekelci güçlerin, büyük toprak beylerinin uygulayageldikleri ulusal baskı ve ayrıcalığa karşı ilerici güçler Newroz'larda seslerini yükseltmektedirler.

Newroz'lar her yıl daha yığınsal bir biçimde kutlanmakta, aynı zamanda ulusal kültürün açılıp geliştiği bir alana dönüşmektedir. Bu kazanımları korumak ve Türkiye işçi sınıfının savaşımıyla sıkıca bağlamak, ırkçılığa ve şövenizme karşı savaşımı Newroz'larda daha da yükseltmek günümüzün görevidir.

5. ULUSLARARASI NASRETTİN HOCA KARİKATÜR YARIŞMASI

Büyük mizah ustası Nasrettin Hoca'nın adını taşıyan şenliğin 5-10 Temmuz tarihleri arasında Akşehir'de yapılacağı açıklandı. Akşehir Turizm Derneği ve Karikatürcüler Derneği'nin ortaklaşa düzenledikleri Nasrettin Hoca Şenliği programı içerisinde 5. Uluslararası Nasrettin Hoca Karikatür Yarışması da yeralıyor. Yarışmanın koşulları şunlardır:

— Yarışmaya gönderilecek yapıtlar herhangi bir yarışmada ödül almamış olacak, yayınlanmış veya yayınlanmamış olması şartı aranmayacaktır.

— Konu sınırlaması yoktur.

— Yarışmaya bir karikatür ile katılınabilir. Karikatürler 42x40 cm'den büyük olmamalıdırlar.

— Karikatürler en geç 31 Mayıs 1978 gününe kadar gönderilmelidirler.

— Yarışmaya ilk kez katılanlar karikatürleriyle birlikte bir adet fotoğraf ve özgeçmişlerini göndermelidirler.

— Ödüller: 1. Büyük ödül: Nasrettin Hoca Turizm Derneği ve Karikatürcüler Derneği'nin verecekleri altın Nasrettin Hoca plaketi, ayrıca 5000 TL. 2. Başarı ödülleri: Beş adet başarı ödülü, bronz Nasrettin Hoca plaketi, 5x1000 TL. çeşitli kuruluşların, dernek, gazete, sendika, ajans ve kişilerin koyacakları özel ödüller.

— Ödül alan karikatürler İstanbul Karikatürcüler Müzesi'nin malı olacak, yarışmaya katılan karikatürler bir albümde toplanarak karikatürcülere gönderilecektir.

— Yarışmaya katılma adresi: Karikatürcüler Derneği, Karikatür Müzesi Meşrutiyet Cad. Tepebaşı/İstanbul.

KÜÇÜK BURJUVA İDEOLOJİSİNİN ELEŞTİRİSİ

«Küçük burjuva ideolojisinin eleştirisi» Maksim Gorki'nin ünlü eserlerinden birisidir. Ülkemizde Özgün Yayınları tarafından basılan kitap; 138 sayfa, fiyatı ise 15 TL. dir.

Kitap Gorki'nin özellikle 1928-30 yıllarında küçük burjuvalar üzerine yazmış olduğu yazılardan oluşmaktadır. Gorki kitabına toplumun kaypak, ideolojik sakatlıklarını kolayca içinde barındırabilen bu toplumsal tabakayı tanımlamakla başlıyor: «Küçük burjuva; uzun yıllar sürecinde oluşmuş düşünce ve alışkanlıkların dar çemberi içinde sıkışıp kalmış, bu çemberin dışına çıkamayıp, kurulu makina gibi düşünen bir varlıktır.» Küçük burjuvanın toplumsal çelişkilere, gelişmelere karşı umursamazlığı O'nun başta gelen hastalıklarındandır. Küçük burjuvazinin bu umursamazlığı «hümanizma anlayışını da sadece sözden ibaret ve savaştan önceki gerçeğe yabancı bir iyimserlik olarak biçimlendirir. Halk kitlelerinin çektiği ızdıraplara, zulme karşı tamamen ilgisizdir. «Küçük burjuvazinin temel şartı şudur: Böyle gelmiş, böyle gider! Bu kelimelerin çıkardığı ses vakkasının otomatik hareketini düşündürür. Küçük burjuva gerçekten çürümektedir. Tıpkı «Her balık baştan kokar» dedikleri gibi. Gorki, küçük burjuvaziyi bu şekilde anlatırken, O'nun etrafını aynı zamanda küçük burjuvaziyi kahramanlaştıran kendi edebiyatının da sardığını belirtiyor ve bu edebiyatı eleştiriyor.

Yazar kitabında, küçük burjuvazinin kollektifçilik ve ahlak anlayışı hakkında da şunları söylüyor: «Küçük burjuvaların ideolojisi ve ahlakı kollektifçiliğe doğru yönelen insan azminin ve aklının elini, kolunu iyice bağlamaya çalışır. Bu ahlak bizde dağılıp gitmekte, kaybolmaktadır.»

Maksim Gorki kitabında küçük burjuvazinin niteliklerini ustalıkla gözler önüne seriyor. Okunması gereken bir kitap «Küçük Burjuva İdeolosinin Eleştirisi»...

BİZİM KÖŞEMİZ

köyüm

Sanki ak alnına kara yazılmış
Kimseler yüzüne bakmayan köyüm
Çıkarcı yüzünden işi bozulmuş
Çeşmesi var suyu akmayan köyüm

Kapıya çıkamaz şubatta, martta
Odun tezzek taşır kucakta, sırtta
Derdini dinleyen bulunmaz yurtta
Yolundan sapmadan yürüyen köyüm

Sabahleyin kalkıp gider işine
Ufak yavruları takar peşine
Vita, Sana yok ki koysun aşına
Yokluğun elinden bıkmayan köyüm

Her şeyin ardından sol kara saban
Soğuk kuyu lastik delinmiş taban
Liseyi bitiren oluyor çoban
Meclise mebusa sunmayan köyüm

İ.Y.G. derki böyledir haller
Takke yere düşer görünür keller
Seçimde öpülür kafası kel faşistler
Beş sene başka el sıkmayan KÖYÜM

O.K.
Kayseri Lisesi
KAYSERİ

ÇIRAKLARLA DAYANIŞMA GECESİ

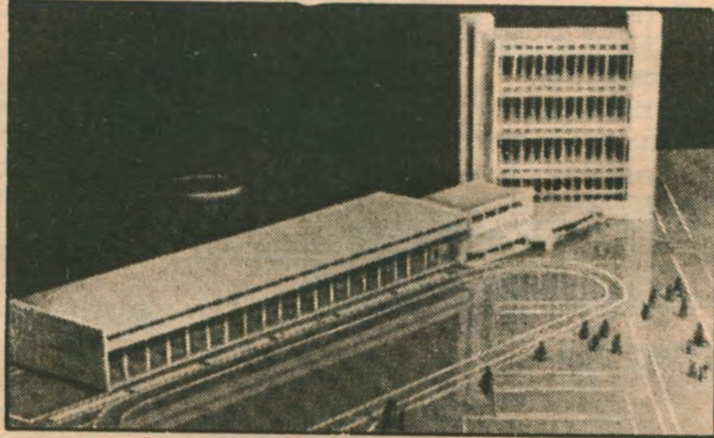
16 Nisan 1978 Saat 19.00
Yer : Tepebaşı Gazinosu

TERTİP KOMİTESİ

Sosyalist ülkelerde spor halk içindir. İsteyen herkesin spor yapma istekleri her mahallede kurulan spor salonlarıyla, spor okullarıyla karşılanmıştır. Aşağıdaki yazıda Moskova'nın Zhdanov semtindeki çocuklar için yapılan spor tesisleri tanıtılıyor. Çocuklar için bile böylesine tesisler yapan sosyalist ülkelerin spordaki başarısının maddi temeli işte bu, yani kitle sporunun tam olarak uygulanmasıdır.

yeni bir spor sarayı

Spor inşaatı bölgesinin bu resmi ve bitirilmiş binaların küçültülmüş modeli Moskova'nın Zhnadov semti spor okulunun öğrencilerine ait olacaktır.

Bu, ülkedeki ilk çok katlı spor kompleksidir. Biz inşaat sahasını ziyaret ettiğimizde bitirme çalışmaları yapılıyordu. Kısa bir süre sonra bu salonlar çocuklarla dolacak. Kompleksin ilk kısmı ilkbaharda bitirilmiş olacak, yüksek bina ise 1977 sonunda bitirilecek.

İlk kısım bir pist, saha ve iki yüzme havuzu içeriyor. Saha 126 metre uzunluğunda, 30 metre genişliğinde ve 8 metre yüksekliğinde. Sahanın 100 metre koşusu için ve 110 metre engelli için altı kulvarlı bir pisti ve 200 metrelik yuvarlak bir pisti, yüksek atlama, uzun atlama, disk ve gülle atma için olanakları ve seyirci yerleri vardır.

Havuzlardan birisi 7,5 metreye 3 metredir. Bu havuz semtin 27 okulundaki bütün ilkokul öğrencileri için yapılmıştır. İkinci havuz 25 metreye 7,5 metredir ve üç kulvarı vardır.

İçinde lokantalar ve soyunma odaları bulunan iki katlı bir geçit ve pist sahası ve yüzme havuzları yüksek binaya bağlanır.

Yüksek binanın orta kısmında dokuz kat vardır. Teknik bölümleri ve diğer olanakları olan dört tane 36 metreye 18 metre jimnastik salonu vardır. Aynı zamanda üç tenis kortu, voleybol ve basketbol sahaları ve bir tıbbi merkezi vardır. Boksörler ve jimnastikçiler için tesisler bulunmaktadır. Her salonun bir yanında bir seyirci bölümü vardır.

Çocukların spor sarayı bitirildiğinde, aynı anda 450 sporcu ve 800 seyirci alacaktır ve benzer spor tesislerinden önemli ölçüde fazladır bu.

Sarayın 1980 Olimpiyat oyunları ile doğrudan ilgili olmadığını söylememize karşın bunun şimdiye dek böyle olduğunu söylemek daha doğru olacaktır. Spor okulu müdürü Georgi Zaikin «Yeni saray», diyor. «Üst sınıf atletlerin eğitimi için bütün koşullara sahip olacaktır ve umuyoruz ki öğrencilerimiz gelecek olimpiyatlarda yeralacaklardır.»

(Olimpiade - sayı: 6)

maocular futbola neden karşıymış!..

Mao tapıncının egemen olduğu Çin'de, futbol karşılaşmalarında, sık sık duyulan şu anonslar oldukça ilginçtir: **«Pekinli seyirciler maçı sakin izleyin. İki tarafı da alkışlayın», «19 numaralı tribün, sükutu muhafaza edin», «Misafir takımın tekniği çok iyi alkışlayalım».** Şu sözler de, Çin Futbol Federasyonu Gn. Sekreteri Li Chuen Chi'nin: **«Futbol Çin'e kapitalist ülkelerin zorla soktuğu bir spordur. Aslında 1949 yılından önce sömürülen Çinliler karınlarını bile doyuramaz, sporun adı anılmazdı. Futbolu yabancılar bu sıralarda ülkemize soktular. Onlardan gören Çinlilerde oynayınca, futbol ülkemize girmiş oldu. Yabancıların bugüne kadar bize getirdiği tek şey ıstırap oldu. Ama artık yabancılar bize kötülük yapmaya cesaret edemiyorlar. Rusya bile...»**

Futbol karşılaşmalarında; seyircilerin nasıl davranacaklarının bile, dakika dakika anons edildiği Çin'de Maocuların, **«yabancıların ülkelerine zorla soktuğu»** futbola ve genelde spora bakışlarının ne denli bilimsel gerçeklere «yabancı» olduğunu yansıtan bu sözler üzerinde düşünmek gerekir.

Kapitalist sistemin tersine, sosyalist sistemde spor kitleseldir. İnsanın yeteneklerini, kişiliğini geliştiren ve bedensel gelişimini etkileyen çok önemli bir araçtır. Uluslararası planda ise, halklar arasında barışa, sosyal, kültürel ve insancıl alanda yakınlaşmalarına hizmet eden bir araçtır. Futbol da, sporun yaygın bir dalı olarak aynı amaçlara hizmet eder. Maocu gericilerin çarpıttığı gibi; **«Kapitalizmin zorla soktuğu»** bir spor dalı olarak düşünülmesi ise, bu alandaki başarısızlığı ört-bas etme çabasından başka bir şey değildir.

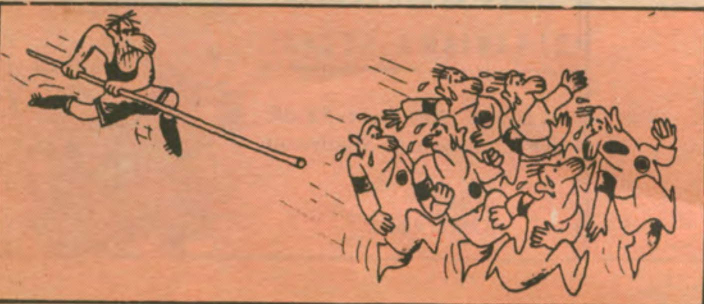
Çünkü, spor yetenek ve kararlılık ister. Bunun için de elverişli koşulların yaratılması ve çok yönlü bir programın hazırlanması gerekir. Yoksa spor için yeterli koşulların olmadığı ülkelerde, yetenekler geliştirilemediği gibi, insanın çok yönlü gelişimi de engellenmiş olur. Bu gerçek yaşamın her alanında böyledir. Sosyalizme ihanet içinde olan Pekin'deki gericiler, ekonomik ve politik alanda olduğu gibi, spor alanında da başarısızdır. Çünkü Çin'in yönetimini zapteden Pekinli maocu kliğin spor politikası, egemenliğini sürdürmesi için bir uyutma aracı, anti-komünizm ve anti-Sovyetizm histerisini pekiştiren malzeme olmaktan başka bir anlam taşımamaktadır. Yaptıkları lafebelikleri, demagojileri ve sekterce çıkışları bu gerçeği ört-bas edemez.

seyir sporu ve profesyonellik

Spor, ilk insanlıktan günümüze dek bir gelişme gösteren, toplumun ekonomik ve sosyal yapısına bağlı bir uğraştır. Bu özellikleriyle özünde amatör olan spor, toplumların yapısına bağlı olarak, egemen güçlerin çıkarlarına uygun değişikliklere uğratılmıştır.

Türkiye gibi kapitalist ülkelerde özü amatör olan spora, kapitalist düzenin çarklarına uygun özellikler kazandırılmıştır. Bu da seyir sporu ve bunu sağlayan profesyonelliktir. Egemen güçler bu sayede stadyumlara bırakılan ücretlerle, spor-toto'larla, müşterek bahislerle büyük kârlar elde ederler. Kitleleri oynanan maçla günlerce ülke sorunlarından koparabilirler. Bölgesel ayrıcalıkları körükleyerek birlik yolunda atılan adımları engelleyebilirler. Ve kendi reklamlarını en ucuz yoldan spor yoluyla yapabilirler. Burjuvazi kendisi için böylesine geniş olanaklar getiren spordan geniş ölçüde faydalanmak için işi-mesleği spor olan kişileri yetiştirmek gereğini duymuştur. Bu da profesyonelliğin, gizli profesyonelliğin ülkemizde yasalara aykırı olarak yerleşmesini getirmiştir. Profesyonellik 1630 sayılı Dernekler Yasasına ve 3530 sayılı yasayla açıkça çelişmektedir. 3530 sayılı yasa B.T. G.M. ve federasyonların amatör içerikli bir spor kurumu olduklarını belirtmektedir. Bu yasaya uygun olarak çıkarılan tüzüğün 26. maddesinin 4. bölümü kurulacak kulüplerin amatör olma koşulunu getirmektedir. Fakat bugün ülkemizde yüzlerce profesyonel kulüp vardır. Bu kulüplerde spor yapan binlerce sporcunun hiçbir yasal güvencesi yoktur. Birkaç «yıldız» sporcunun dışında geleceklerinin ne olacağı meçhuldür. Sigorta olamazlar. Meta gibi alınıp satılırlar. Her yıl Temmuz ayında insan pazarlarında sporcular alınıp satılmaktadır.

Kitle sporuna yönelik amatörlük anlayışı ve uygulaması için savaşım verilirken aynı zamanda profesyonel sporcuların da sorunlarına kulak verilmeli, öncelikle sosyal güvenceye kavuşmaları için ardıcıl bir savaşım örgütlenmelidir.

İşte burjuvazinin «kitle sporu» anlayışı ve bedava reklamları.